

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 28. ДЕЦЕМБРА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на наставак главног претреса дана 28. децембра 2004. године са почетком у 10 часова и 10 минута, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка бр.29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03, окривљеног Милорада Улемека и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из чл.136. Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из чл.122. Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду, Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др Зорана Ђинђића, адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адвокат Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића, адвокат Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек, са браниоцима, адвокатима Момчилом Буљтовичем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић, са браниоцем, адвокатом Славишом Вукосављевићем, по заменичком пуномоћју браниоца, адвоката Ненада Вукасовића, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића, адвокат Слободан Миливојевић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића, адвокат Дејан Лазаревић, бранилац по службеној дужности окривљеног Дејана Миленковића, адвокат Александар Ђорђевић, бранилац по службеној дужности окривљеног Сретка Каленића, адвокат Владан Вукчевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића, званог «Јуре», адвокат Жељко Грбовић, по заменичком пуномоћју браниоца, адвоката Драгана Крстићевића, окривљени Душан Крсмановић, са браниоцем, адвокатом Вељком Делибашићем, окривљени Саша Пејаковић, са браниоцем, адвокатом Гораном Петронијевићем и Крстом Боботом, бранилац по службеној дужности окривљеног Бранислава Безаревића,

адвокат Жељко Грбовић, окривљени Жељко Тојага са браниоцем, адвокатом Зораном Николићем.

Позивам да пред суд приступи позвани сведок Зоран Мијатовић, ради констатације да ли је приступио пред суд на уредан позив.

Констатујем да је приступио сведок Зоран Мијатовић.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изведе процесна радња саслушања **сведока Зорана Мијатовића.**

Председник већа: Нека приступи пред судско веће. Дobar дан.

Сведок Зоран Мијатовић: Је ли може то мало јаче?

Председник већа: Дobar дан.

Сведок Зоран Мијатовић: Дobar дан.

Председник већа: Ваше име и презиме?

Сведок Зоран Мијатовић: Зоран Мијатовић.

Председник већа: Име оца?

Сведок Зоран Мијатовић: Бранислав.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок Зоран Мијатовић: 17.02.1946. године, Коцељево.

Председник већа: Реците нам, шта сте по занимању?

Сведок Зоран Мијатовић: Мало јаче.

Председник већа: Је ли ме не чујете?

Сведок Зоран Мијатовић: Сада Вас чујем.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Зоран Мијатовић: Молим?

Председник већа: Шта сте по занимању и где радите?

Сведок Зоран Мијатовић: Пензионер.

Председник већа: А радили сте у?

Сведок Зоран Мијатовић: У Служби државне безбедности или Ресору службе државне безбедности.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Зоран Мијатовић: Баба Вишњина бр.16, Београд.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима и оштећенима у овој кривичној ствари?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам.

Председник већа: Дужни сте да суд обавестите о свакој евентуалној промени адресе пребивалишта.

Дужни сте да суду саопштите све што Вам је познато о предмету и упозоравам Вас да лажно сведочење представља кривично дело.

Као сведок у кривичном поступку сте дужни да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело.

Нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако је вероватно да би тиме себе или Вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели ова законска упозорења, права и дужности сведока у кривичном поступку?

Сведок Зоран Мијатовић: Да.

Председник већа: Прочитаћу одлуку директора Безбедносно-информативне агенције, заведену под бр.01-6687 од 17. децембра 2004. године: на основу чл.52. Правилника о службеној и државној тајни и начину чувања и ослобађања од чувања службене и државне тајне РСУП, строго пов.бр.021-78/76 од 26.01.1979. године, а у вези са чл.71. Упутства о начину заштите тајних података Безбедносно-информативне агенције ДТа бр.01-44 од 18. октобра 2002. године, доносим одлуку – Зоран Мијатовић, пензионисани припадник РДБ МУП-а Републике Србије, ослобађа се обавезе чувања државне и службене тајне ради давања изјаве у својству сведока пред Окружним судом у Београду – Посебно одељење, а у интересу утврђивања материјалне истине у кривичном поступку против окривљеног Милорада Улемека и других, због кривичног дела из чл.136. став 1 Основног кривичног закона и других, а по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјално тужилаштво, Кт.С.бр.2/03 од 21.08.2003. године, са потписом и печатом директора Радета Булатовића.

Да ли сте Ви примили ову одлуку директора БИЕ?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам примио.

Председник већа: То је констатовано у допису који је примио суд, али, ево, прочитао сам Вам одлуку, тако да сте ослобођени од обавезе чувања државне тајне и службене тајне, везано за сведочење у овом кривичном поступку, а који ће се односити на околности које ћу Вас, иначе, питати, пре него што положите заклетву.

Сада Вас позивам да положите заклетву у својству сведока у кривичном поступку. Ја ћу Вам прочитати текст заклетве сведока у кривичном поступку, ако сте сагласни са текстом заклетве, реците само «да», а ако нисте, реците из ког разлога нећете да положите заклетву:

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати».

Сведок Зоран Мијатовић: Да.

Председник већа: Околности на које смо одредили Ваше саслушање као сведока у кривичном поступку, су следеће, а то је: да ли сте упознати да ли је и у каквим односима био првоокривљени Милорад Улемек са Душаном Спасојевићем, да ли је Душан Спасојевић имао било какве контакте и било које врсте са Ресором државне безбедности и ресором Јавне безбедности Министарства унутрашњих послова Републике Србије, да ли је и какве односе Душан Спасојевић имао са Јединицом за специјалне операције, командним саставом Јединица за специјалне операције, ко је био Душан Спасојевић, да ли је он финансирао Јединицу за специјалне операције и из којих средстава и шта Вам је познато, ко је организовао, са којим мотивима, да ли је било политичких мотива, политичких уплива, протест или како се већ квалификује побуна Јединица за специјалне операције, новембра 2001. године и нарочито, повод или разлог протеста Јединица за специјалне операције, налог за хапшење браће Бановић? Изволите.

Сведок Зоран Мијатовић: Хоћете једно по једно питање.

Председник већа: То су околности, ја могу по питањима, тако да ће Вам бити лакше.

Сведок Зоран Мијатовић: По питањима, ја не бих да се академски изјашњавам, него питање по питање.

Председник већа: У реду. Можемо ићи тим редом. Прво, да ли Вам је познато, да ли је и у каквим односима био првоокривљени Милорад Улемек са сада покојним Душаном Спасојевићем?

Сведок Зоран Мијатовић: Није ми познато, ни да ли су се дружили, да ли су били пријатељи, све што сам сазнао, то сам прочитао из новина, значи није ми било познато да Спасојевић и Улемек имају било какву везу.

Председник већа: Да ли сте током Вашег рада у ресору Државне безбедности, било када упознали покојног Душана Спасојевића?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам за Душана Спасојевића први пут чуо када је ухапшен за отмицу Мишковића, цео посао је радила

служба Јавне безбедности и моје сазнање о Спасојевићу је да је један од оних који је осумњичен за отмицу Мишковића. Ништа више и ништа мање.

Председник већа: Да ли имате било каквих података, да ли је Душан Спасојевић имао било какве неформалне или формалне контакте и односе са било ким од полицајаца ресора Државне безбедности или ресора Јавне безбедности МУП-а Републике Србије?

Сведок Зоран Мијатовић: О којем периоду се то ради?

Председник већа: О периоду било ком, дакле, било ком периоду везаном за његов живот и рад, назовимо то тако?

Сведок Зоран Мијатовић: Рекао сам Вам да сам први пут за Спасојевића чуо када је ухапшен у вези отмице Мишковића, у периоду док сам био заменик начелника ресора, значи, 2001. године, нити сам чуо, нити сам га видео, осим у наведеним околностима, у периоду од 1999. године, значи од 01. јануара до 26. фебруара 2001. године, сам био у пензији, тако да не знам за тај период, а период пре тога није ми било познато да је било ко из службе одржавао контакт са њим. Не знам ни зашто би одржавао.

Председник већа: Ви сте пре 1999. године, били начелник центра ресора Државне безбедности Београда?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте.

Председник већа: Да ли сте током Вашег рада и у ком периоду док сте били начелник центра ресора Државне безбедности «Београд», чули за било какву криминалну активност Душана Спасојевића, да ли је имао било какву групу за бављење одређеним кривичним делима, а што је било од интереса и значаја за рад ресора Државне безбедности МУП-а Републике Србије?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам био начелник београдског центра од октобра 1993. године до априла месеца 1998. године. Значи, у том периоду, апсолутно сам сигуран да ни један оперативни радник београдског центра, није имао било какав службени, пре свега, контакт са поменутиим, иначе бих ја то знао.

Председник већа: Реците нам, који су били разлози и да ли је било политичке конотације, утицаја политичких фактора, пре свега,

партијских, на протест Јединица за специјалне операције новембра 2001. године?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам Вас добро разумео, ако може мало гласније, а нисам Вас добро ни разумео?

Председник већа: Мораћу мало више и гласније да говорим. Реците нам, који су били мотиви, разлози и да ли је било политичких утицаја на протест Јединица за специјалне операције новембра 2001. године?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево, ја ћу покушати да помогнем, а бојим се да ја нисам најбољи сведок за то. Ја могу изнети само мишљење, а не прецизно сведочење. Право мишљење око овог питања које сте Ви мени поставили, око политичких мотива, око ових или оних, је управо требала да установи Комисија коју је формирала Влада Србије, у чијем саставу су били министар правде Владан Батић, Веселинов, не знам чега је био министар и Миловановић, ваљда, министар за рад, значи то је била Комисија која је требала да установи праве разлоге тзв. побуне Јединица и мислим да ово моје излагање које би ишло, не би било потпуно објективно. Мислим да су то људи који су требали да установе узрок побуне, они тај посао нису урадили.

Председник већа: Да ли сте се Ви бавили тим проблемом протеста Јединица за специјалне операције новембра 2001. године, да ли сте ступали у контакт са командним саставом, командантом, конкретно Јединица за специјалне операције, шта сте предузимали Ви од службених радњи, да ли сте сматрали да се ради о побуни, о људима који су се изузели од власти, од командне структуре, који су њихови захтеви били и да ли су имали политичку конотацију?

Сведок Зоран Мијатовић: Покушаћу да Вам помогнем. Командант Јединица за специјалне операције није заменик начелника Ресора државне безбедности, него искључиво начелник ресора. Заменик начелника ресора у односу на Јединица, као и многе друге послове, може да обавља само по одобрењу начелника ресора. Значи, то је однос када је у питању Јединица за специјалне операције и руководство службе. Значи, командант Јединица је начелник ресора. Тако је било за време Јовице Станишића, тако је било за време Радета Марковића, тако да ли је било за време Горана Петровића, не знам, оно што не знам не могу да тврдим, како су функционисали начелник ресора касније Андра Савић и заменик Брацановић, значи, то не знам. Ја нисам се бавио превише истраживањем мотива побуне Јединица, ја сам једино по задатку начелника ресора Горана Петровића, да ли је то 12., чини ми се

да је 12., изашао испред «Сава центра», обавио разговор са Гумарем, упозорио га на последице тога што је изашао са Јединицом пред «Сава центар», питао који су захтеви Јединица и зашто су изашли. Захтев је био њихов да се донесе Закон о сарадњи са Хашким трибуналом и други захтев је био оставка министра Михајловића. Ја сам сутрадан, мислим да је то било сутрадан, незадовољан ономе што је министар Михајловић рекао око побуне Јединица, дао оставку и за мене је тај посао када је у питању побуна Јединица, био завршен.

Председник већа: Ви кажете да се ради о побуни те Јединица за специјалне операције?

Сведок Зоран Мијатовић: Такозваној побуни сам рекао.

Председник већа: Такозваној?

Сведок Зоран Мијатовић: Да. Ја мислим да то није била побуна, с обзиром да сам и ја имао неколико, два припадника Јединица у свом обезбеђењу, сви су они, па и она околина, звани у Кулу, мобилним телефонима, на хитан састанак, онда су им, то сам касније сазнао, одузимани мобилни телефони и оружје, они су тамо стављани у неке просторије и иза тога су се морали сагласити са оним што је група људи која је то организовала, да прихвате, да стану иза тих захтева који су тамо формулисани. Нисам се ја бавио ко је све то, то мене једноставно није интересовало.

Председник већа: Да ли сте Ви, као заменик начелника ресора Државне безбедности, одлазили са Милорадом Брацановићем у Кулу ради разговора?

Сведок Зоран Мијатовић: Опет Вас не разумем добро, некако тон је...

Председник већа: Да ли сте Ви одлазили, као заменик начелника ресора Државне безбедности, са Милорадом Брацановићем у Кулу ради вршења разговора са командантом Јединица Душаном Маричићем?

Сведок Зоран Мијатовић: Не.

Председник већа: Да ли сте Ви у оквиру Ресора државне безбедности вршили истражне радње, било које врсте и прикупљање одређених доказа у циљу покретања кривичног поступка против припадника ресора Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: Када?

Председник већа: У периоду док сте били заменик начелника ресора Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: У овом случају, везано за убиство Премијера?

Председник већа: Не, не односи се на тај случај, него на случај који је везан за Ибарску магистралу и одређене случајеве који су били актуелни, где су представници власти тражили да се утврди ко је извршилац одређених злочина, то су били случајеви Ибарске магистрале?

Сведок Зоран Мијатовић: А, на то мислите?

Председник већа: Случај Ћурувија и такозвани нестанак Ивана Стамболића?

Сведок Зоран Мијатовић: Од истражних радњи, значи, једино, значи, ја сам руководио био у служби, како би се то рекло, координирао не само те послове, него многе које ми повери начелник ресора, и ако бисмо ишли прецизно на неку од истражних радњи у предкривичном поступку, колико је мени познато, једина, једина, значи, ствар где сам ја нешто од тога урадио, а то је да сам узео у рукопису изјаву Кертеса поводом убиства на Ибарској магистрали. То већ припада истражним радњама. Остало је било да улазим у предмет онолико колико је било неопходно, јер ми смо имали једно педесетак предмета, педесетак различитих поступака за различита кривична дела, укључујући и поступке дисциплинског карактера. Ја сам тамо радио онолико колико се сматрало да ја треба да урадим, а остали послови службе су били врло обимни, то су контраобавештајни и обавештајни послови, да сам ја изузетно био негде ангажован директно на таквој врсти посла, као што је, на пример, узимање изјаве по ЗКП-у. Мислим да је то једна једина изјава, значи, коју сам ја узео Кертесу, у рукопису, значи, његов рукопис, касније је то прекуцано и мислим да смо обојица потписали и да се то односи на онај камион који је узет, мислим да је то једино. Остало се нигде нисам појављивао, у смислу човека који ће узимати изјаве, да ли од некога ко ће бити окривљени, или некога ко ће бити сведок и тако даље, нисам у томе учествовао, бар колико се сећам у том периоду од девет месеци. Раније јесам, итекако.

Председник већа: Да ли сте Ви током рада 2001. године, као заменик начелника ресора Државне безбедности МУП-а Републике

Србије, имали било каквих података, сумњи, индиција и чињеница које су указивале да је неко од припадника Јединица за специјалне операције извршио било који злочин?

Сведок Зоран Мијатовић: Било коју?

Председник већа: Злочин или кривично дело?

Сведок Зоран Мијатовић: Како не, поднели смо кривичну пријаву за убиство на магистрали, оно што смо имали података, што смо могли да материјализујемо да би кривично гонили, ми смо подносили кривичне пријаве. Када су у питању припадници Јединица, конкретно, поднели смо кривичну пријаву за убиство на Ибарској магистрали.

Председник већа: А да ли је то било узрочно-последично везано са протестом Јединица за специјалне операције у циљу спречавања, евентуално, даљих вршења истражних радњи ради откривања извршилаца кривичних дела?

Сведок Зоран Мијатовић: Знате шта, ја могу да Вам кажем, да мотиви побуне Јединица су, врло, врло дискутабилни. Оно што је било у јавности, ја сматрам да је то само параван био, јер Јединица је са пуно свести ухапсила браћу Бановић, ја сам после два дана од начелника ресора информисан, јер ја у томе нисам учествовао, када је у питању хапшење браће Бановић ни на један начин, обавештен, да је дан пре хапшења браће Бановића, у београдском центру одржан састанак са руководством београдског центра, на коме су били командант Јединица Маричић Гумар, његов помоћник Звездан Јовановић и официр безбедности Лечић Веселин, да им је тада предочено да сутрадан иду да хапсе браћу Бановић, предочено им је ко су ти људи, зашто иде Јединица да их хапси и тако даље и тако даље. Значи, људи који руководе јединицом су тачно знали кога треба да хапсе, зашто треба да хапсе и претпостављам да су то пренели у јединицу и да је ово све остало иза тога била манипулација, јер је потпуно нетачно да нису знали кога треба да хапсе. О томе можете добити информацију од тадашњих начелника центра, заменика начелника београдског центра, на крају крајева од Горана Петровића који је руководио том операцијом, ја сам исто тако сведок из друге руке.

Председник већа: Да ли је Вама било шта познато, везано за статус Јединица за специјалне операције од тренутка када сте Ви постали заменик начелника ресора Државне безбедности, да ли је било каквих разговора о статусу Јединица за специјалне операције, да ли је Влада и министар унутрашњих послова Републике Србије давао

одређена обећања, а нарочито првоокривљеном Милораду Улемеку да се та Јединица неће трансформисати, односно трансформисати уз очување свих припадника Јединице и са наменом која је била раније предвиђена или није било каквих гаранција у циљу очувања статуса Јединице за специјалне операције? Да ли имате те неке податке да је било разговора?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево сада ћу Вам рећи. Јединица за специјалне операције, значи, званично промовисана као један део службе 1996. године, значи од доба када се она промовише као део ресора, ја сам начелник београдског центра. Када сам дошао за заменика начелника ресора, рекао сам Вам да је командант Јединице начелник ресора искључиво, ја никада нисам видео акт о систематизацији Јединице, не знам на којим принципима она почива, не знам ни њену унутрашњу структуру, не знам ни начин финансирања, да ли то иде из заједничког буџета, да ли се он одваја или не, значи, ја то једноставно не знам. Нисам ни показивао неко посебно интересовање да то сазнам. Значи, ја не знам како Јединица изгледа. Ја сам само знао 2001. године, да је највећи број, значи највећи број, ја се ограђујем да кажем колико, највећи број припадника Јединице је егзистирао по принципу уговора о делу и знам да је у време када смо Горан и ја били на врху ресора службе Државне безбедности, та Јединица профункционисала као део ресора и практично су сви примљени у стални радни однос. Из овога можете извући све те закључке, колико је она била стабилна или нестабилна, шта је ко њима говорио, да ли их је могао расформирати или не. Када их је већ неко уградио у ресор службе Државне безбедности, онда су за њих важила сва правила и сви закони, а пре свега, Закон о унутрашњим пословима, значи, ниси могао тек тако лако да их расформираш, или да им даш отказ без ваљаног разлога, а Закон о унутрашњим пословима вам је говорио, који су то услови, законски, који треба да се стекну, да би неки припадник Министарства унутрашњих послова или ресора службе Државне безбедности добио отказ, да Вас само подсетим, да је ресор Државне безбедности у то доба био део Министарства унутрашњих послова. Мислим да свака нека прича око тога, да ли ће Јединица да егзистира или не, она се управо те 2001. године, када је у питању њихов статус, нашла у много бољем положају него што се налазила свих тих година колико је егзистирала, бар онолико колико ја знам. А знам да је са њима заснован стални радни однос. Ја не знам како је до тога дошло, јер се ја Јединицом нисам бавио, о томе може боље да Вам посведочи министар тадашњи Душко Михајловић и начелник ресора Државне безбедности. Ја покушавам да помогнем, али прави сведоци су управо ти људи.

Председник већа: А да ли сте Ви, с обзиром да сте били у врху ресора Државне безбедности у својству начелника, заменика начелника ресора Државне безбедности, имали информација, с обзиром да је ЈСО већ тада био у саставу ресора Државне безбедности, да ли је начелник ресора Државне безбедности имао контролу над Јединицом за специјалне операције? Или је ту било проблема, у вези функционисања, начина рада, да ли су могли да се отргну контроли и тако даље?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, видите овако, ја сада што кажу, морам рећи нешто у његово име, нешто у моје име. Ни у смислу функционисања те Јединице, нисмо имали проблема са тим људима, ми смо имали највећи проблем када смо сазнали да су ти људи учествовали у најтежим кривичним делима. Шта ћете већи проблем? Када морате да их имате у свом окружењу, а када морате да радите на расветљавању најтежих кривичних дела. То је, заиста, био највећи проблем.

Председник већа: А да ли сте покушавали на неки начин да дате предлог Влади Републике Србије у циљу решења тог проблема?

Сведок Зоран Мијатовић: Бар, колико ја знам, нико од тих званичника из тадашње Владе, без обзира који је ресор водио, осим што се дивео Јединици, није показивао никакав интерес шта ради Служба, а не неке друге ствари. За те људе је тајно прислушкивање и Јединица је била централно питање, а не контраобавештајни и обавештајни послови, што је суштина Службе. Зато се данас и налазимо овде.

Председник већа: У циљу провере навода у одбрани првоокривљеног Милорада Улемека, поставићу Вам ово питање, да ли је тачно да сте Ви упутили Душана Спасојевића и Милета Луковића званог «Кум» на обуку у Институту безбедности ресора Државне безбедности МУП-а Републике Србије почетком 2001. године и о томе обавестили првоокривљеног Милорада Улемека и да ли је постојао, као што је првоокривљени рекао, дил везан за Ибарску магистралу, да ли је то тачно?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам овај други део чуо.

Председник већа: Дакле, дил, договор да је постојао између вас, да лажно признају двојица припадника ЈСО да су извршиоци кривичног дела на Ибарској магистрали, а да то, уствари, није тачно, него се радило о монтажи или режији?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево сад ћу, сад ћу Вам рећи, сада би се можда и ја требао да нашалим као Милорад, али ствар је озбиљна, у

питању су људске жртве и из пијатета према жртвама ћу ја покушати да на те његове шале озбиљно одговорим. Колико сам разумео, прво је питање било, за Спасојевића и за некакав курс почетком године. Кажем, ја признајем да је Милорад у неким тренуцима опуштања, нисам се много са њим дружио, знао да буде духовит, али наши специјалистички курсеви трају између четири и пет месеци и неопходно је свакодневно присуство на тим курсевима и тешко би неко ко је био такав какав је тај човек био, могао да посвети по осам сати пажње некаквим курсевима. То је с једне стране. С друге стране, то су оперативни курсеви, курсеви за оперативне раднике, тамо се не тренира пуњење камиона са песком, па изађете негде тамо па побијате, тамо се не учи како се дилује дрога, тамо се не учи како се пресретне камион, испали стотихе хитаца из калашњикова и тако даље. Значи, то се тамо не учи. Такав човек какав је тај човек, не би имао шта да тражи на том курсу, то је под један. Под два, на курсеве, оперативне предлоге да би се похађао оперативни курс, предлоге дају начелници центара, спискови иду код начелника ресора, начелник ресора спискове доставља директору образовног центра. У доба када смо Горан и ја били на врху службе, директор нашег образовног центра је био, касније начелник ресора службе Државне безбедности, Андра Савић. Значи, ја сам рекао који су разлози који њега искључују да похађа тај курс, други је разлог да је немогуће да га неко предложи, а да није у служби, и на крају крајева, позовите господина Андру Савића, он је имао спискове свих људи који су ишли на те наше семинаре, а ја, право да Вам кажем, оперативцима нисам ишао ни на родитељски састанак, тако да знам ко је похађао тај курс. Значи, то је одговор око тог курса. Мислим, то је заиста једна шала и бесмислица. Да Вам појасним другу ствар, када је у питању магистрала. Ја је не бих много коментарисао око та два човека које никада нисам видео у животу, узмите предмет који се налази у Окружном суду, па ћете видети како је Служба дошла до те двојице људи. Све се тамо лепо види. И ко је дао исказ о њима, и ко их је први осумњичио, како су ишле све те преткривичне радње, када су они ухапшени и тако даље. Мислим да је бесмислено да једну неистину коментаришем, а окривљени има право да се брани на начин како је он то изабрао и, што каже, ја сваком желим добру срећу.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете било шта о односу првоокривљеног Милорада Улемека са Милорадом Брацановићем? Да ли је било између њих било каквих контаката који би се односили на криминалну делатност и да ли је на инсистирање првоокривљеног Милорада Улемека, Милорад Брацановић постављен за начелника седме управе ресора Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам био начелник београдског центра када је од мене тражено да Брацановића, тада који је радио у београдском центру, пошаљем за официра безбедности, да је то можда било на крају 1996. или почетком 1997. године, заиста не могу да се сетим. Мислим када је у питању посао који је он обављао у тој Јединици, мислим да је Брацановић тај посао добро обављао, значи, официра безбедности, добро обављао, зато што сам у то време и као начелник београдског центра, пружао и одређену оперативну помоћ, када би ми се Брацановић обратио. Можда је то било два или три пута. Какав је њихов однос приватни био, то не знам, знам само да је командант Јединице био задовољан са њим. Ја нисам имао неке превелике контакте тих година, да би могао да говорим какав је био њихов међусобни однос приватно. Службено знам да је био задовољан и знам исто тако и из неких оцена тадашњег начелника ресора Јовице Станишића, да Брацановић посао официра безбедности у Јединици добро ради. Приватно, заиста, ја не знам како су они стајали. Ја сам, као и многи људи у овој сали и у јавности, значи, сазнао, а и сам начелник ресора је сведочећи недавно у неким емисијама, рекао да је покојни Премијер тражио да се Брацановић постави за начелника седме управе. Ја не знам, значи, ја не знам да ли је иза тог захтева стајао и господин Улемек. То не знам и ја оно што не знам, мислим да не би било добро да сведочим. Ја знам ово, а да ли је Улемек тражио, није тражио, који су били односи, шта се догађало 05., 06., 07., ја сам ван политике петнаест година, тако да ме то лично као човека није много интересовало.

Председник већа: Добро, ја питања више немам. Да ли чланови већа имају питања?

Судија Милимир Лукић. Изволите.

Члан већа – судија Милимир Лукић: Да ли можете рећи нешто о начину функционисања и свим осталим детаљима који су везани за обављање послова обезбеђивања лица, имовине, од стране припадника Јединице за специјалне операције?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево видите, док сам ја био у Служби, значи до 01. јануара 1999. године, послове везано за обезбеђење личности искључиво је радила наша шеста управа. Значи, то је било до, тако до 01. јануара 1999. године. У оном периоду од две године, којешта се догађало. Ја не знам како је то све ишло. Када смо се Горан и ја вратили, шеста управа је поново радила све своје послове, али смо затекли, значи, Горан и ја затекли тзв. «ОЗЛО» у оквиру Јединице за специјалне операције, који се такође бавио некаквом физичком заштитом појединих личности. Ја не знам ни ко је то основао, ни шта је

то основао, углавном, знам да је то затечено стање и да су поједини људи поред, значи, послова које је радила шеста управа, поједини људи их тог одељења, значи, исто тако за заштиту, вршили и физичко обезбеђење појединих људи. Таквих људи из Јединица је било и у обезбеђењу начелника ресора, у мом обезбеђењу, у обезбеђењу Чедо Јовановића и не знам кога још, значи, ја не знам, оно што знам, значи, знам да је било и код мене и код Горана и код Чедо. Да ли је још негде било, то не знам, али није била пракса да се обезбеђења врше мимо знања начелника ресора. Значи, полагао се рачун ко се обезбеђује, начелнику ресора. Ко се обезбеђивао ван ресора, ако изуземо Горана и мене, одлуку је доносио министар унутрашњих послова на предлог лица које је овлашћено за то, у случају када смо Горан и ја били, то је био наш помоћник за послове обезбеђења, тај би предлог парафирао начелник ресора, ишао је министру и министар би одобравао да се одређена личност штити из разлога који су наведени у предлогу да се то лице обезбеђује. Ја мислим да осим нас тројице и обезбеђења наших објеката, значи горе на Институту безбедности и не знам где је још било објеката, је вршила Јединица за специјалне операције. Значи, ово ван ресора, мора ићи предлог, предлог је ишао код министра, министар је одобравао или није одобравао и иза тога се радила безбедоносна процена и сви они детаљи, да не губимо време. Значи, то су лица за која ја знам, за која зна сигурно и начелник ресора и људи који су се бавили тим проблемима, обезбеђивали личности и ван и у ресору.

Члан већа – судија Милимир Лукић: Имам још једно питање, да ли је Вама познато да је био обезбеђиван Душан Спасојевић од стране припадника ЈСО?

Сведок Зоран Мијатовић: Када, у ком периоду?

Члан већа – судија Милимир Лукић: Да ли Вам је уопште познато нешто о томе?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, знате шта, Ви се определите шта хоћете да добијете као одговор. Хоћете да ми ништа није познато или да Вам кажем да у мом периоду није, а да у периоду када сам у пензији, не знам.

Члан већа – судија Милимир Лукић: Сами се определите, ја Вас питам, генерално?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, ја се генерално не опредељујем. Можда Вам је чудно, али ја се генерално не опредељујем.

Члан већа – судија Милимир Лукић: Ви сте сведок.

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам озбиљан човек.

Председник већа: Немојте да коментаришете из одбране.

Члан већа – судија Милимир Лукић: Немам више питања.

Председник већа: Судија Ната Месаровић, право на питања. Изволите.

Члан већа – судија Ната Месаровић: Из Вашег излагања данас, схватила сам да Јединица за специјалне операције је била у саставу службе Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја бих Вас само замолио мало гласније, ја сам мало кицош на ушима.

Члан већа – судија Ната Месаровић: Добро. Схватила сам да је Јединица за специјалне операције била у саставу службе Државне безбедности. Ви сте били заменик начелника службе, интересује ме, да ли сте имали службених контаката са првоокривљеним Милорадом Улемеком?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево овако, само можда мало да Вам појасним. Значи, 1996. године Јединица улази у Ресор, али Јединица је у Ресору, како би се рекло, у односу на нас руководиоце, ван Ресора, значи, она никада није тема било каквог радног састанка или када су у питању средства, трошење средстава и тако даље. Значи, Јединица је потпуно ван тога. Она јесте у саставу, али је нема у систематизацији, када Ви погледате, начелник, па заменик, па терате до спремачице. Тамо нема Јединица. То је неки посебан акт који ја никада у животу нисам видео, а нисам никада жудео да тај акт погледам, јер ја сам имао некаква своја специфична схватања када су у питању такве Јединица, па када сам дошао на место заменика, није ми падало на памет, да кажем, да видим како то изгледа. Са Милорадом Улемеком сам имао у тој 2001. години, па неколико кратких, кратких, кратких виђења. Ја могу са командантом Јединица да се видим, само у ситуацији када начелник Ресора није ту или не може да га прими, онда Милорад дође код мене, попије кафу или да се на пример пожали на нешто, као што се жалио када су откривене оне хладњаче у Дунаву и када су све новине најавиле да је то урадила Јединица, а Јединица није, па би онда дошао код мене и рекао: «Шта ми раде ови новинари и тако даље». Ја сам рекао, «Ајде, знамо да нисте, ради ти свој посао и то је све». Значи, нисмо ми имали неке контакте,

они су, кажем, непотребни били са аспекта посла. Једино смо, значи, могли имати контакт када начелник није ту, или начелник сматра да ја могу нешто да завршим по питању Јединице, па каже: «Сиђи код Мијатовића». Значи, били су ретки, на крају крајева, он је и рано отишао из Службе, тако да нисмо стигли много ни да сарађујемо, значи, већ је био оно у мају, колико се сећам, био суспендован, због оне паљевине.

Члан већа – судија Ната Месаровић: Управо сам то хтела да Вас питам. Да ли Вам је нешто познато око тога, због чега је Милорад Улемек отишао са места команданта Службе и истовремено, нисте ми довршили одговор, онолико колико баш мене интересује, да ли из свог искуства, радећи на том радном месту, можете рећи, коме је командант Јединица за специјалне операције био одговоран у оквиру Министарства унутрашњих послова?

Сведок Зоран Мијатовић: Он је искључиво био одговоран начелнику ресора и ником више. Тако, када Јединица откаже послушност, Ресор треба да улази у питања шта се догодило, а не људи који су без компетенције отишли да разговарају са побуњеницима. И председник Владе и министар унутрашњих послова су тог момента били некомпетентне личности. Није била побуна у кабинету господина Ћинђића, нити побуна у кабинету господина Михајловића.

Члан већа – судија Ната Месаровић: И сада, на ово друго питање. Да ли имате, пошто сте рекли у данашњем излагању, изнели сте, да су за све припаднике Јединица за специјалне операције важио Закон о унутрашњим пословима. Интересује ме, да ли имате сазнања, због чега и на који начин је Милорад Улемек отишао са места команданта Јединица?

Сведок Зоран Мијатовић: Па мислим да је то опште познато, мислим да то ништа није нејасно, ја сам, уствари, био тај човек који је први сазнао шта је он урадио. Ја сам дошао у Кулу нешто раније на ту прославу, то је дан, ваљда, Јединице био, Јединица много слави, мало, мало па су нешто славили, тако да не могу баш да будем поуздан шта се тог дана славило, ја сам дошао негде пре подне и уместо славља, ја сам њега нашао нерасположеног и питао сам га: «Шта је?». Каже: «Шефе, направио сам, да не кажем, шта». Онда ми је испричао шта се догодило, отишли смо на лице места, стварно је спалио до темеља и рекао сам му: «Немам никакву примедбу, осим примедбе што ниси нашао неки скромнији објекат од 100.000 еура, не од 1.000.000?». Ето, то је била моја једина примедба. Иза тога је дошао начелник ресора који му је одмах у 12 сати написао суспензију. Он је то прихватио потпуно дисциплиновано и без икакве приче, уз извињење. Ја не могу рећи ни

једну реч да је он правио нама било какав проблем, да је покушао да се извуче, рекао је само: «Не знам шта ми је било, пили смо целу ноћ, пуцали и направили то што смо направили». Док је био под суспензијом, Ви знате да је дошло до оног нереда у Ступици, туче са полицијом и тако даље и тако даље. Ја сам тамо дошао, дао сам налог да се приведе, јер су биле и физичке повреде полицајаца, не знам ко је то урадио, полиција је провела, Улемек је изашао после три дана, дошао је код начелника ресора и са њим је склопио споразумни раскид радног односа. Значи, ја не знам шта су начелник ресора и бивши командант разговарали и тако даље. Ја сам само могао да чујем да му је било јако жао и тако даље, претпостављам да је то тачно. Он је дуго година са тим људима, ја то потпуно разумем. Неке ствари не оправдавам, али могу да разумем и да верујем да му је било жао. То сигурно. О томе како су се растали, зна начелник ресора, ја не знам.

Члан већа – судија Ната Месаровић: Сада, у садашњем излагању, управо када сте били у Кули, када сте отишли на лице места да видите тај изгорели објекат, употребили сте сами термин да Вас је Улемек назвао «Шефом». Је ли то било уобичајено обраћање између вас двојице?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, то се зове жаргон, госпођо.

Члан већа – судија Ната Месаровић: Хвала.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца, Милан Радовановић, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја бих пошао од овог догађаја о коме сада прича, значи о догађањима у Кули. Да ли сведок може нешто ближе да нам каже о томе, који су разлози и мотиви, како је дошло уопште до паљења те дискотеке?

Председник већа: За реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја стављам приговор на ово питање, тим пре, што се води кривични поступак пред Општинским судом у Кули и то би био предмет расправе тог суда. Не видим разлога зашто би на овом главном претресу, што је ван оптужнице, расправљали о чињеницама и околностима које ће бити предмет расправе у том кривичном поступку.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Дозвољава се питање заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића, јер је правно релевантно.

Председник већа: Изволите, одговорите.

Сведок Зоран Мијатовић: На Ваше питање када је у питању паљевина, ја нисам био ни у својству вештака, нити истражног органа, ја сам само констатовао чињеницу, значи, отишао на лице места да видим како изгледа та паљевина и да видим да ли је заиста спалио или се шалио.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Не, питање је у другом правцу било. Да ли му је Улемек ближе објашњавао како је дошло, због чега је дошло до паљења?

Сведок Зоран Мијатовић: А то?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да.

Сведок Зоран Мијатовић: Каже да су се веселили, мало више попили, повадили пиштоље како се ради, значи, у кафани када се попије, пуцали у неки телевизор, десило се што се десило. Вероватно је и, мислим, ја нисам био ни истражни судија, нити сам судећи судија, био у Кули или где је одржан процес, мислим да би било добро да остварите увид у предмет у Кули, па тамо, вероватно, све то пише.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Добро, хвала. Да ли може сведок нешто да нам каже, какав је однос Милорада Улемекa након суспензије према Јединици? Има ли сведок сазнања, да ли Улемек има било какав контакт са Јединицом?

Сведок Зоран Мијатовић: Е сад, мислите на период између суспензије и када је напустио службу?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да.

Сведок Зоран Мијатовић: Па, мислим, суспензија није ригорозност да се прекину контакти. Суспензија је да се узме службена

легитимација и да се узме службено оружје и ништа више. То подразумева суспензија. Суспензија до окончања дисциплинског поступка не подразумева прекидање контаката и ни један његов контакт са припадницима Јединице није нелегалан. Он је нормалан. То је у свакој другој радној организацији када се неко суспендује. А да ли је он са њима имао контакта, право да Вам кажем, ја то не знам. Оно што не знам, не бих хтео да коментаришем.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Има ли сведок сазнања да ли је окривљени Улемек можда учествовао у некаквим акцијама Јединице у том периоду?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте, јесте, не по одобрењу ни по захтеву начелника ресора, на инсистирање министра Михајловића, он каже да га је притиснуо господин Човић и Улемек је као суспендовани радник отишао на југ Србије, упркос противљења и мојег и начелника ресора. То су све питања за министра Михајловића, зашто је то тако било, да суспендовани радник иде.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок има било каквих сазнања о томе, након што је Улемеку престао радни однос, какав је однос између Јединице и Улемека?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам Вас уопште разумео, мало овај тон.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Након престанка радног односа Улемека у Јединици за специјалне операције, има ли Улемек било какав однос са том Јединицом или нема?

Сведок Зоран Мијатовић: То нисам заиста знао и не бих хтео да коментаришем. Ја то нисам знао за то кратко време, јер сам већ у новембру отишао.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је окривљени Улемек имао обезбеђење и ко му га је давао, уколико га је имао?

Сведок Зоран Мијатовић: Колико се ја сећам, када је отишао из службе, не знам где је отишао, ја сам чуо касније да је отишао ван земље, док смо Горан и ја били, он није имао, значи, по раскиду радног односа, није имао никакво обезбеђење, колико ја знам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Када је сведок дошао на место заменика начелника ресора Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: 26. фебруара 2001. године. Не фебруара, извињавам се, јануара, направио сам лапсус, јануар је, 26. јануар.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли може ближе да нам објасни, под којим околностима је дошао на то место? Колико сам разумео, пре тога је био у пензији, због тога питам?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, био сам у пензији и онда сам дошао на предлог начелника ресора Горана Петровића уз сагласност министра Душка Михајловића. Ја нисам био чиновник кога поставља Влада Србије и када сам давао оставку, ја сам дао оставку министру Михајловићу. Значи не Влади Србије, јер Влада мене није именовала, Влада именује начелника ресора или поставља, како хоћете.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Када је реч о тзв. побуни, протесту Јединица за специјалне операције, сведок је рекао да је имао контакт са командантом Гумаром. Где се тај контакт ...?

Сведок Зоран Мијатовић: Испред «Сава центра».

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли може нешто ближе?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево, рећи ћу Вам ближе. Ја сам рекао Гумару да то што раде је крајњи идиотлук, да је то једна бесмислица, крајња непослушност и да ће због тога он вући трајне последице, и он и та Јединица, поготово што су изашли на улице наоружани. Питао сам га: «Шта је захтев, због чега Јединица показује непослушност», он је рекао Закон о Хагу и оставка министра Михајловића. Ја сам после два дана видео у чему је виц и рекао: «Господо, довиђења». Има моја оставка ако Вас интересује, дата је «Бети», можете је извући на интернету, како год хоћете, да не губим време око тога. Мој став је био јасан одмах.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Пошто је сведок био код «Сава центра» и каже да је Јединица била наоружана, да ли може ближе да објасни, како је то Јединица била наоружана?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, били су са «Хамерима», имали су оружје, нисам контролисао да ли имају меткове у цевима. Можда су се и

они припремали за неко новогодишње славље, па дошли са празним, на пример, пушкама, то не знам, али да је било видљиво да имају оружје, било је видљиво. Нисам их чак ни питао, да ли плаше «мечку решетом» или заиста, ако је то тако важно.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је том приликом, значи, код «Сава центра», сведок видео, можда и окривљеног Улемека?

Сведок Зоран Мијатовић: Молим?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је сведок, доласком код «Сава центра», где је била блокада ауто-пута, ту видео и окривљеног Улемека?

Сведок Зоран Мијатовић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је уопште тих дана, док је трајао протест, виђао и имао било какав контакт са Улемеком?

Сведок Зоран Мијатовић: Улемека нисам видео до малопре, од Ступице до малопре.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Интересује ме, сведок је рекао да је дао оставку након што је министар Михајловић изјавио оно што је изјавио. Ја бих волео да чујем, шта је то што је министар Михајловић рекао, а што је био повод да сведок да отказ?

Сведок Зоран Мијатовић: Оно што је он рекао, поделио неку изјаву на том колегијуму, није то нека мудрост што је он рекао, али има тамо једна ствар која је ружно звучала, да је он констатовао да је приликом хапшења браће Бановић, дошло до одређених неспоразума. Једноставно, то није тачно, ту није било никаквих неспоразума, акција је изванредно изведена, Јединица је њих ухапсила за 25 секунди. Можда је министар Михајловић очекивао 20 секунди, жао ми је, за 25 секунди су били ухапшени, он је изнео једну ствар која не стоји, апсолутно, а он је знао и да се припрема хапшење браће Бановић и он и Премијер су то знали. И једини човек који то није знао, то сам ја. Ја сам случајно био обавештен.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Сведок је поменуо да је за Душана Спасојевића први пут чуо приликом хапшења и случаја отмице Мишковића?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је након тога и док је био у служби, можда се понављам са питањима, али ја се извињавам унапред, било шта чуо за Душана Спасојевића?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, видите, није он био човек који је мене интересовао. То није тип људи за којим ја чезнем да се упознам и да им пратим животни пут. Комплетне оперативне мере око и Спасојевића и тих људи који су били ухапшени, је радила Јавна безбедност и могу Вам сигурно рећи једну ствар, поред Душка Спасојевића, у тој акцији је, у том моменту, Јавна безбедност слушала око 150 телефона, значи, то знам. И то је добро место да се обавестите око Душана Спасојевића, ја сам страшно погрешна адреса.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја само питам сведока, да ли он има некаква сазнања?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево, ја сам Вам рекао, где можете тражити, то би било јако добро.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: То је само скретање теме на други колосек. Ја питам, да ли сведок нешто зна, а то где ћу ја проверавати, то је мој проблем?

Сведок Зоран Мијатовић: Рекао сам више пута да о том Спасојевићу знам толико колико је био ухапшен због отмице и да знам да је Јавна безбедност радила, јер смо им ми пружали оперативнотехничке услуге и да у једном моменту је било примењено око 150 мера, да ли је то 150 људи или 150 бројева, то не знам, ја сам тада звао Кнежевића и рекао: «Кнежевићу, ово што Ви радите око слушања телефона је надмашило чак и нас за десет година уназад и поскидајте то да не идем ја у затвор због Вас», то сам дословце рекао.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок зна, који је повод био да се толики број телефона слуша?

Сведок Зоран Мијатовић: Откуд ја знам, нисам ја водио истрагу.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Само питам, немојте се љутити, молим Вас.

Сведок Зоран Мијатовић: То морате да питате људе који су водили ту истрагу, који су касније подносили кривичне пријаве и тако даље и тако даље.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: У реду, у реду.

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам био сервис.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је Јединица или поједини припадници Јединица почетком 2001., значи, март, април месец 2001. године, учествовали у некаквом нелегалном пребацивању дроге са територије, тада, ја мислим, СРЈ у суседне земље? Да ли има сведок о томе било каквих сазнања?

Сведок Зоран Мијатовић: Сада, ајде да се вратимо и на ту лепу шаљиву причу Милорада, то је, вероватно, из његовог исказа. Је ли тако? Ако будете стрпљиви, да бих ја сада Вама нешто око тога рекао, ја бих сада Вас молио, да Ви мене добро саслушате када је у питању дрога уопште, па да би онда дошли на ово питање које господин поставља. Ја сам се иначе негде летос изјаснио људима који су на захтев Специјалног тужиоца, не могу сада да се сетим презимена Специјалног тужиоца, како се зове?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Пријић.

Сведок Зоран Мијатовић: Пријић? Е, на захтев Специјалног тужиоца око те «фамозне» дроге и тако даље и тако даље, да бих сада дао одговор, ја морам сада рећи, значи, када је у питању дрога, став Службе и када је у питању дрога, однос Зорана Мијатовића у овом моменту и сведока који о томе говори. Служба Државне безбедности има сасвим јасан делокруг рада, значи тог оперативног рада, где је потпуно садржано шта то све Служба ради и негде тамо на крају, када погледате наш делокруг, штета што га немате ту, када се већ суди о оваквим стварима требало би и то да имате, па мало да погледате, лакше бисте, иначе, радили, стоји негде, да се Служба може укључивати и у нека класична кривична дела, као што су кривична дела убистава, ако иза себе, што је врло проблематично, има и мотив политичког карактера, онда се много касније може утврдити, а не у почетку. Тада када су кривична дела повезана са елементом иностраности, што је у неко доба за правосудне органе била велика тешкоћа, поготово за иностране судије

да се прибаве сведоци, изјаве и тако даље, па је служба безбедности која је имала јако добру разгранату мрежу у иностранству, могла и да прибави сведоке који су тамо, предмете извршења, на пример кривичних дела и тако даље и тако даље, па није децидирано нигде стајало да ће служба Државне безбедности негде да се укључи и у послове на пример шверца опојних дрога и тако даље, али опште тамо негде стоји место, да поред тога Служба, ако наиђе на један такав посао, може да га подели са службом јавне безбедности, да цео посао да служби Јавне безбедности или да Служба у односу на оперативне могућности тај свој посао и сама реализује. Негде 1996. или 1997. године, не могу тачно да се сетим, ја се извињавам, али је све проверљиво, служба Државне безбедности је водила једну велику акцију, значи, не случајног налажења, једну велику акцију где је десетак људи било обухваћено и у тој великој акцији смо ухапсили петоро људи и одузели од једног лица три килограма дроге. Знате, три килограма дроге 1996. године је било проблематично у једној акцији службе Јавне безбедности која то ради, да нађе три килограма. Обично се нађе по 100 грама и онда иде тај посао. Значи, ми као Служба смо запленили, процесуирали лице, то је био један Албанац и мислим да су двојица Новопазараца. Новопазарци, узмите ово условно, можда сам негде побркао и тако даље, знам да су неки били са Бановог брда и да је овај Шиптар био негде из Калуђерице. То је остало код мене упамћено и ишла је кривична пријава и тако даље. Значи, то је мој лични став, мој однос према проблему дроге. Нешто иза тога, после једне крађе, која се догодила у београдском центру, установили смо да је починилац крађе коверта са платом био радник Службе, који је тај новац употребио за куповину дроге, значи, наркоман. Интересантно је било, да је човек завршио Вишу школу за унутрашње послове, да смо га ми оданде примили у Службу, а да ни један лекар, пре свега, није констатовао да се ради о уживаоцу дроге. Ми смо тог момента, пошто је била крађа унутар, човека практично истерали из куће и са њим склопили споразумни раскид радног односа. Сада ћу Вам рећи нешто што може и да има и да нема везе са побуном Јединице, а у питању је дрога и у питању је она шала са пола тоне или 600 килограма, Милорадова. На ноћ између 31. октобра и 01. новембра 2001. године, ми смо реализовали једну велику акцију шверцарског канала дроге коју су водила три центра у Србији, београдски центар, нишки центар и центар у Врању. На ноћ између 31. октобра и 01., значи новембра 2001. године, смо у једном селу поред Димитровграда, пратећи тај канал међународне дроге, заједно са истражним судијом, значи, како се пискара по новинама, ушли у претрес кућа двојице наших држављана, бугарског порекла, и запленили 24,5 килограма хероина. Ми смо похапсили и контролора дроге који је из Београда, не могу да се сетим тачно како се зове човек, нисмо успели да ухапсимо, он нам је измакао, ми смо поднели кривичну пријаву и запленили тада 24 кг дроге. Занимљиво је да је истражни

судија из Пирота, тај судија који се после шали исто тако кроз штампу, поверио центру Државне безбедности у Нишу 24,5 килограма дроге да их чува у адекватној просторији. Знате, да је то неки шегрт из пиваре написао, ја бих то схватио, али то што је написао истражни судија из Пирота је више него смешно, јер не знам ко је одређивао адекватну просторију за чување хероина, па где је то истражни судија нашао упориште да то чува Служба Државне безбедности и тако даље, значи, низ питања, али Вама се појавио за пола тоне да је причао оно што је причао. Шта се сада догађа? 06. новембра 2001. године излази министар за унутрашње послове на конференцију за штампу. На тој конференцији за штампу, говори о томе да је заплешено 24,5 килограма дроге. То је био 06. - 09. новембра иде побуна Јединице. Нисам сигуран зашто је дошло до побуне, с обзиром да је дрога транзитирала кроз Југославију, да је један део требао да остане ту, да други део оде тамо, не знам коме је припадала, ја из новина читам да су неки Спасојевић и друштво били ти људи који су радили ту дрогу и тако даље. И још је нешто интересантно: до данас ти људи нису суђени, не знам да ли је дрога у Нишу, или је дрога на неком другом месту. Да ли се Милорад шалио са разлогом или без разлога, када је напричао ту причу, да је нешто мени дошао да исприча. Знате, да дође код мене неко са причом да му је неко рекао да прода неку дрогу и да изађе одатле нормалан и невезан, то је немогуће, то зна и Милорад. Он са таквим вицем не би смео да дође преда мном. Могао је то овако да исприча у судници, очигледно је да тих прича има. Ово Вам је мој целовит одговор када је у питању дрога.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Само још једно питање, да ли су службе ресора Државне безбедности, где је један од руководиоца био и сведок, вршили некакав попис дроге која је у ранијим периодима била заплешена?

Сведок Зоран Мијатовић: Како сте рекли, да ли смо?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је неко испред Вашег ресора, вршио попис дроге која је у ранијим периодима била одузета?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам ја то, нисам, то је мени далеко, не знам, ја само знам за «Комерцијалну банку», да сам ја то сазнао, да сам обавестио начелника, ишао је тај поступак, ја сам ван тог поступка, чак нисам био ни вагација, тако да не знам ни колико је има.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли знате нешто, да ли зна сведок нешто о томе, управо у «Комерцијалној банци»?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам ја да ли је неко осим мене у београдском центру имао тако велику акцију, заиста не знам. Не би било коректно да тврдим да је било или није било оно што не знам. Заиста не знам, нисам био у прилици да то знам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Сведок је поменуо код побуне, протеста, пардон у Кули, да су мобилним телефонима позивани људи који су били у обезбеђењу, између осталог, и људе који су били у његовом обезбеђењу?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Па је рекао да су им, не знам, одузети горе мобилни телефони и тако даље и тако даље?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли сведок може да се сети, ко су ти људи који су позвани и ко је то ко је наредио горе и шта је речено тим људима како да се понашају када су дошли?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево сада, ја ћу покушати да Вам помогнем, само оно што знам. Значи, моја два човека, из мог обезбеђења, колико су они мени рекли, позвао дежурни официр из Куле и рекао да хитно дођу у Кулу на састанак, дословце. Моји људи нису отишли. Људи који су обезбеђивали Горана Петровића, Чеду Јовановића су допратили до Института и отишли, само мене нису напустили. Зашто, не знам. Ове остале, то морате њих питати, али по истом принципу су исто тако позвани од стране дежурног официра.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Сведок је говорио о некаквом одузимању мобилних телефона?

Сведок Зоран Мијатовић: Тако је, тако је.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли може нешто ближе о томе да каже, ко је то радио, по чијем налогу, с којом мотивацијом?

Сведок Зоран Мијатовић: То мора да се позове дежурни официр који је био у јединици тога дана, да се он позове на суд, па да се човек

изјасни. Али опет кажем, да је Комисија, коју је формирала Влада урадила свој посао, не би ми данас овде били у суду, то ја и даље тврдим. Молим Вас, тражите налаз те Комисије, он не постоји. Она је требала да установи праве мотиве онога што се догађало.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: У реду је. Само још једно питање, ко су људи из београдског центра безбедности који су издали налог припадницима Јединице за специјалне операције за хапшење браће Бановића? Да ли он то зна?

Сведок Зоран Мијатовић: Налог је издао Горан Петровић, они су тражили помоћ од Јединица, да се разумемо, значи, они траже помоћ, наводно, то су ови опасни, јесу они били патолошке убице, то је тачно и Предраг је и осуђен на осам година, то су близанци, па су се онда договорили, тешко близанцима доказивати ко је шта када радио у ком моменту, па су се браћа договорили, можда се тамо у Хагу добије и неки динар и тако даље, али нећу у то да идем. Они су сматрали да не могу да хапсе, тражили помоћ од Јединица, начелник ресора је то одобрио. Ни на један начин нисам учествовао у томе, ни оперативно, ни саветодавно. Што се мене тиче, могао сам ја да одем до Обреновца да завршим тај посао, као што сам радио много пута у својој 30 година каријери.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли то значи да је тај налог, не само да је издао, него и лично уручио Горан Петровић?

Сведок Зоран Мијатовић: Па не може другачије да функционише Јединица.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Само питам.

Сведок Зоран Мијатовић: Да, да, значи, налог за покрет Јединице, налог за акцију, искључиво даје начелник ресора. У случају Бановића, једино Горан Петровић, што мислим сада ја одговарам за њега.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Хтео сам да питам, да ли је било непосредног, личног контакта између, рецимо, Горана Петровића или било ког другог лица из ресора Државне безбедности и лица из командног састава ЈСО којима је та наредба издата?

Сведок Зоран Мијатовић: Ви мене изгледа добро не чујете или мени микрофон не функционише. Ја сам Вама рекао, откуда ја знам, говоримо за Бановића, ја Вам кажем да може само начелник ресора, сада Ви мене пет пута враћате. Шта није јасно?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Да ли је тај налог, рецимо, отишао поштом или је непосредно, лично саопштен припадницима ЈСО?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја Вас уважавам, ја Вама, да ли треба пети пут да Вам кажем?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Не пети.

Сведок Зоран Мијатовић: Начелник га даје, а како га даје, па откуда ја знам.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Па, тако реците да не знате на који начин.

Сведок Зоран Мијатовић: Па, зашто бих ја то знао?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Па, реците и нема никаквих проблема онда.

Сведок Зоран Мијатовић: Ма не, па како ја то могу да знам, нисам учествовао у томе. Да ли је телефоном, да ли је можда, ја се извињавам, да се нашалим, преко голуба писмоноше, да ли је шифровано, да ли је по Теклићу, ја не знам. Немојте тражити од мене да се ја нешто.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Само питам, да ли знате и ништа више.

Сведок Зоран Мијатовић: Па, рекао сам три пута да не знам, Ви три пута мене то исто питате.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Можда нисам чуо, ја се извињавам.

Сведок Зоран Мијатовић: Онда уважавам.

Председник већа: Има реч Небојша Мараш, заменик Специјалног тужиоца. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Пошто сведок каже, да је, по њему, хапшење браће Бановић, као разлог за протест «црвених беретки» био само параван за јавност, сада ме интересује, чији је то параван по мишљењу сведока и шта се налази иза паравана, који је то прави разлог?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево, значи да не губимо време. Ја сам Вама рекао, да је командни састав Јединице која води Јединицу обавештен кога ми да хапсимо, значи нема приче. Значи, они су сигурно знали, имате писмене доказе у центру, тражите од београдског центра, тамо све лепо пише. Па, ако већ знају и иза тога дају изјаву да је протест због незаконитог хапшења Бановића, значи то је једна лаж, параван чега, па то је требало, управо, да установи Комисија коју је формирала Влада Србије на предлог начелника ресора Горана Петровића који је тражио да се формира једна таква комисија која треба да установи праве разлоге протеста, па уколико је он као начелник погрешно, он ће дати оставку. Влада је урадила нешто друго. Усвојила условну оставку, формирала Комисију која није обавила свој посао. Ја немам шта више да кажем.

Председник већа: А да ли Ви можете да нам дате Вашу оцену, дакле, субјективну, с обзиром на положај који сте имали у ресору Државне безбедности, шта се то крило иза тог повода хапшења браће Бановић, а везано за протест ЈСО?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам сведочио и пред Кораћевом комисијом. Ја пред Комисијом, као што је Кораћева, могао сам, могао сам да идем шире, зато што је то Комисија, зато што то није суд, зато што то има неку и другу снагу и другу аргументацију и тако даље. Ја уважавам суд и сматрам да је суд тај који треба да донесе коначну одлуку о једној врло озбиљној ствари, не само у овом случају, него у многим случајевима. Дозволите да се, како да Вам кажем, да ипак се не бавим размишљањем, оценама, проценама о том догађају, мислим да није примерено суду и мислим да би тада нанео можда више штете, него користи да овај процес има један смер, за који, ја сматрам, да мора да има, а то је да се утврде чињенице. Ја бих можда само могао да баратам са чињеницом и да неким својим ставом можда и Вас и браниоце одведем у погрешан смер. Мислим да не би било коректно и мислим да је ово што сам сада рекао, довољно, то је мој лични став и не бих се заиста овде на суду тиме бавио. Мислим да сам довољно рекао и мислим да ће суд те чињенице утврдити на правоваљан начин, значи, заснован на одређеним чињеницама које овде треба да се потврде кроз материјалне доказе, кроз сведочење и тако даље. Мислим да би ово мало

одвукло, да ја сада тумачим. Ја нисам човек који сматра да је апсолутно у праву. Могу ја погрешно да мислим, ја нисам безгрешан човек.

Председник већа: Право на питања имају пуномоћници оштећених. Адвокат Рајко Даниловић. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Како је дошао до тога да сведок оде да преговара са представницима Јединице за специјалне операције који су се појавили ту на ауто-путу?

Сведок Зоран Мијатовић: Мислим да је то било негде око пола осам ујутру, Душко Михајловић, то јутро, Душан Михајловић је тада ишао са овим једним од официра да га води у Хаг да се слика тамо како се овај добровољно предаје.

Адв. Рајко Даниловић: Јокић?

Сведок Зоран Мијатовић: Јокић, тако је. И више га је, прво га је интересовало, да ли је проходан ауто-пут, а онда иза тога, да ја то још једанпут тамо проверим шта се тамо догађа. Зашто сам ја отишао? Јединица је одбила да прими Горана Петровића. Ја нисам имао никада проблем са Јединицом. Била је процена и то добра процена, да ће мене Јединица да прими, што је тачно. Ја нисам имао проблема, чини ми се да ми је Звездан пришао када сам дошао тамо, да сам тражио Гумара, онда се он мало сплео, јесте ту – није ту, онда сам рекао доведи га, он је ту, немој да и ти правиш глупости и попричао. Значи, ја сам отишао, не зато што сам ја хтео, начелник ресора ми је рекао да покушам, ја сам рекао, нема шта да покушам, ја ћу да разговарам. Ја заиста са људима у Јединици нисам имао проблема, без обзира на то што су неки били ухапшени и тако даље. У тој Служби, свако је радио свој посао. Ја сам био заменик начелника, радио и усмеравао оперативу на та пријављивања, људи су покушавали да се сакрију, да униште трагове кривичног дела, свако је радио свој посао.

Адв. Рајко Даниловић: Ви рекосте да сте имали сазнања за браћу Бановић, како су ухапшени? Који су аргументи, које Вам је, рецимо, аргументе изнео командант те Јединица Маричић Гумар у том разговору?

Сведок Зоран Мијатовић: Он се није бавио са тиме да су они преварени и тако даље, ја сам рекао захтев и он је рекао Закон о Хагу и оставка министра, ја сам му рекао: «Дај, бре, Гумару, немој ти приучени гумар да се бавиш сада неким политичким питањима.» Он чак и није гумар, него приучени гумар тамо негде у Книну или где се приучавају, ја

сам рекао: «Ти си неозбиљан човек, ти се бавиш стварима које не знаш. Са том јединицом трчиш тамо где треба, остави се ти оставке министра, то је политички захтев, то није захтев са којим један командант Јединица треба да се бави. Није ни твој захтев да ти установљаваш да ли браћа Бановић треба или не треба да се хапсе и ти то добро знаш како је до тога дошло, боље од мене». Он је мученик црвенео, муцао је, ето, он је само прво муцао, мени је жао, ја не могу ништа да кажем, осим да је човек муцао. Иначе, у нормалним условима, Гумар не муца. Чак је и он помало, овако, неформалан човек, необично му је било, црвенео је, било му је непријатно, рекао ми је: «Господине замениче, Ви знате да ми против Вас немамо ништа, нити ја лично као човек против Вас, Ви нас морате разумети». Ја рекох: «Ја не могу тебе да разумем, правите глупости». Моје решење тог проблема било је једноставно. Ја сам тада рекао: «Нека остану у Кули, могу сада ове године да седе тамо, што се Мијатовића тиче, остави их тамо па нека седе, да видимо нема плате, нема ништа, да видимо шта ће да раде». Није ту била никаква опасност и данас ја тврдим да Јединица која је дошла испред «Сава центра» ни у једном моменту не би изазвала сукоб са својим колегама, без обзира шта се ту тамо причало по разним комисијама. Јединица није била васпитавана, у том смислу, да онога момента, ако би се ишло неком силом, већи део тих људи је био изманипулисан. То и данас тврдим. И ја бих утрошио много времена да Вам дајем један психолошки профил припадника Јединице. То је специфичан профил људи, то је профил који нема везе са људима из службе Државне безбедности, ја њих могу да разумем, али не могу да их оправдам. А утрошили би велико време да идемо и да причамо о тим људима. Зато сматрам да се даје један сасвим бесмислени алиби да у оној ситуацији није могло другачије да се прибегне, него да се оде тамо и да се клекне у Кулу без икакве потребе.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли су послушали њега када им је изнео те аргументе и тај разговор завршио са Гумаром?

Сведок Зоран Мијатовић: Да ли би?

Адв. Рајко Даниловић: Да ли су Вас послушали?

Сведок Зоран Мијатовић: Рекао сам ја Гумару да би било јак добро, пошто су се сконцентрисали тамо где има више оружја него код њих у ципу, а то је код «Сава центра», где има гомила и активних и пензионисаних официра, рекао сам Гумару да би било добро, пре него што падне први мрак, да окрене Јединицу сада када су већ рекли шта хоће, кажем: «Окрени ту јединицу до првог мрака, бојим се да у току ноћи могу да припуцају». Ја сам београдско дете, он је из Книна, знам ја

психологију Београда и града. Он то не зна мученик, али је ипак окренуо Јединицу пре мрака.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли сведок има нека сазнања, да ли се Хашки трибунал интересовао за ову Јединицу, и посебно поједине припаднике те Јединице и њихову активност током ратова?

Сведок Зоран Мијатовић: Тачно. Ево сада да Вам објасним, мислим да то може бити важан сегмент и не, ја нећу да га прејудицирам, ја ћу само изнети чињенице. 19. октобра 2001. године је Карла Дел Понте, не знам да ли је тог дана и посетила Београд или два дана касније, немојте ми узети то за зло, али 19. октобар, она је упутила једно опширно писмо на три или четири странице Душку Михајловићу. То је писмо било њему, не знам да ли је Премијер добио исто или је министар Михајловић прекопирао па дао Премијеру и дао Горану Петровићу. Значи, ми смо добили једно писмо Карле Дел Понте где она тражи од Душка Михајловића да се достави комплетна документација о Јединици за специјалне операције и то, како се наводи у писму, од оне 1991. године до 2001. године, тамо је све назначено, да се тамо наведе и када је она формирана и како је формирана и којим средствима, ко је учествовао у финансирању и тако даље, па онда све о командном саставу те Јединице и тако даље, где је, између осталог, у делу где се бави око појединаца и када се говори о командном кадру Јединице, дословце стајало, значи, врло проверљива ствар, то као суд можете тражити да добијете тај документ, где дословце пише, између осталог, да се траже и подаци о Звездану Јовановићу и Милораду Улемеку. Истина, Милорад је ту спомињан са три-четири различита имена и презимена, псеудонимом и тако даље, али се односило на њега. Значи, заиста је дошло писмо 19. октобра 2001. године, значи, нешто мање од месец дана од побуне Јединице, значи, дошло писмо, где се траже подаци, значи говорим када је у питању командни састав о два припадника Јединице. Истина, уз писмо је ишао списак, значи, списак, ја сада ћу Вам рећи шта каже Карла, ја ћу Вам сад изнети, ишао је један списак, то ја кажем имена и презимена, нека су више пута понављана у различитим верзијама, негде је фалило једно слово, негде мало другачије име и тако даље, значи, само име и презиме где Карла Дел Понте прејудицира да се ради о припадницима Јединице и тражи кадровска досијеа. Истина, то је толико било непрецизно, јер Ви имате Јовановић Милана и Драгана, више хиљада, Петровић Драгана исто тако више хиљада, и да смо хтели, било је врло тешко да одговоримо. Ми смо тај документ добили, ако је то било 19. октобра, можда 21., 22. октобра и тако даље и тако даље. Значи, тачно је да је пре побуне Јединице дошао један такав податак. Ко је све могао бити упознат да се траже припадници Јединице, да се траже њихови подаци о њиховим деловањима, тамо пише, дословце, у

Хрватској, Босни, па и на Косову, ко још може да зна осим министра и његовог кабинета, Влада и тако даље, ја то не знам. Ја знам да смо ми, када је у питању Служба, знали само Горан Петровић и ја, у међувремену дошло је до побуне, ја кажем, тзв. побуне Јединица и тако даље и да је истина ово да је Хашки трибунал показао одређено интересовање, прво за командни кадар, да не говорим Јовица, Френки и тако даље, пошто је овде суђење овој двојници људи, значи, да су и та два човека били децидирани у захтеву Карле Дел Понте. Ја морам рећи још једну ствар да бих Вам помогао око све те приче око те Јединице, око Хага и тако даље, што може, а и не мора да има везе са тиме. Још једну ствар коју хоћу да везујем директно за писмо и за Ваше питање. У то време, негде те јесени, ја не знам у ком стадијуму, био је већ покренут поступак за формирање, ако се сећате, Жандармерије. Људи као људи. Почели су приче разне тамо, почело је звање неких људи из Јединице да дођу у Жандармерију, почело је звање људи да добију и нека командна места, тамо је била једна, како бих ја рекао, оно наше по српски, ево формира се Жандармерија, она ће носити беле рукавице, она ће се шепурити и шеткати, а ви ћете, каже, господо, у тој Јединици хапсити хашке осуђенике и на крају ћете урадити последњи посао, мораћете сами себе да ухапсите. Знате, то је било пуно података, ми смо о томе да иду те неке ружне приче, да то мало и дестабилизује те људе, нису сви припадници ескадрона смрти, како се то тврди, та генерализација није добра, појединци јесу, не би се бавио проценом, други нису. Људи као људи, постали су осетљиви на те приче, онда иза тога долази хапшење браће Бановић и сигурно су се људи мало пољуљали, знате, ја сам ту врло објективан, али није била довољна само наша реакција, моја и Горанова. Било је неопходно, пре свега, да реагује министар, иза тога да упозна људе из Владе и да смо ми наговештавали да има таквих врста таласања у Јединици, да би било добро да се то предупреди. Истина, Горан и ја смо отишли на једно три састанка, један је био на Јеловој гори, један у Кули, или не знам где, није битно, знају и људе. Из Јединице смо људе из Јединице упозорили да су они припадници сада ресора, да су они чиновници ресора, да за њих важи Закон о унутрашњим пословима, да они који не могу без команданта Милорада, да они направе корак напред и да се ми ту лепо изљубимо и поздравимо. Нико није хтео ту границу и ту линију, коју смо ми њима понудили, да пређе. Ево, то би био мој одговор око Хага, око свих тих прича, шта би могло да доведе или не доведе, то је добро било тле да ви кажете људима, па ево ово што се прича, ево видите, ухватили сте сабраћу, сада ћете и ви. То је врло могуће, али не мора да буде тачно.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли сведок има сазнање ко је постављао руководећи састав ЈСО, ко је одлучивао и о чиновима и о напредовању и о местима на којима ће радити?

Сведок Зоран Мијатовић: Знате...

Адв. Рајко Даниловић: У периоду, извињавам се, у коме сте Ви вршили ту функцију?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја мислим да у моје и Гораново време, ми смо добили затечено стање, тако да, мислим, да начелник ресора није стигао никога да унапреди или да му да виши чин и тако даље, стигао је једини да са Легијом направи споразум, раскид радног односа. Али, знате, то пуковниче, потпуковниче, мајоре и тако даље, ја тебе војводи, ти мени сердаре, знате, то је неозбиљна прича, ја не бих то коментарисао. Да бисте поставили негде пуковника, ви треба да поједете три казана пасуља, овде после првог obroка сте постали или мајор, или не знам шта и тако даље. Мислим, то није била ни војна формација и тако даље. То је мој лични став и моје лично мишљење, нико од тих људи није имао, једва је неко захватио средњу школу, остали су били занатлије и тако даље. Таква прича око официра, напредовања је бар за мене, овако, баш и није нека прича.

Адв. Рајко Даниловић: Добро, али догодило се то да је командант те Јединице раскинуо радни однос и сада се поставља Маричић Гумар?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево, видите, ја ћу сада рећи оно што ја знам. Ја ту не знам много, зато што нисам човек који даје указе, мислим да је Маричић тада био помоћник неки и да се на бази неке опште информације, начелник ресора определио да то буде Маричић, значи, начелник ресора је тај који њега именује. То је оно што ја знам, не знам формално како је то ишло, заиста не знам формално.

Адв. Рајко Даниловић: Сведок рече да је неко тражио да Брацановић пређе у Јединицу за специјалне операције када је он био начелник центра ресора. Да ли може да се сети ко је на томе инсистирао, ако може?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте, јесте, Френки Симатовић је дошао један дан код мене, рекао је: «Ја требавам официра безбедности, а то сад Јединица је искључиво мирнодопска», тако смо је и Горан и ја посматрали као мирнодопску, припремали за мирнодопске услове који су мало компликованији него они ратни, рекао је: «Знаш, то су специфични људи, ти то не знаш, мени треба изузетан официр безбедности који ту Јединицу треба да држи под контролом». Такав човек је по његовој личној процени био Брацановић. Са аспекта професионалности и онога шта то Брацановић зна или не зна,

Брацановић је тај посао знао. Ја не улазим у неке друге ствари које су ван професије и онога што ја могу да тврдим. Мислим да је он у једно време то добро радио. Како је то радио када смо Горан и ја дошли, нисам могао да видим, јер он тада већ није био на том месту. Он је тада био начелник седме управе, на то место, место њега је постављен Лечић Веселин, исто начелник ресора поставља и официра безбедности.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли може сведок да нам каже, да ли има нека сазнања о спаљивању дроге која је пронађена у «Комерцијалној банци», Иве Лоле Рибара или како се зове Светогорска?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево видите, ја осим што сам међу првима сазнао, ја тачно не могу да се сетим, значи, ко је мени то рекао, да ли у друштву са Гораном или не, али значи добили смо тај податак, одмах смо реаговали, одмах смо писали нове налоге ко може, јер не можете ви ући у трезор банке, ако је неко други депоновао потпис. Ми смо морали да депонујемо потпис за другог човека који има право да уђе унутра, значи, тамо су то верификовани као, како је он рекао, документација Службе, значи, не као хероји пола тоне, него документација Службе. Не могу да се сетим кога смо овластили, потписано је то и то је све. Значи, ја се са тим послом око свега тога нисам бавио. Знао само да је формирана тада комисија, мешовита комисија у јавној Државној безбедности и седео сам у канцеларији и гледао на телевизији како се то спаљује. Не бих ја хтео сада да улазим ни у шта, да објашњавам нешто што је исто тако пет хиљада километара далеко од мене. Значи, нити је та комисија мени полагала рачуна, нити сам присуствовао мерењу, пребирању, анализирању, значи, ја директно, осим ако сам неком потписао акт да је ново лице испред Службе које мора да уђе, да установимо шта се тамо налази, да се изврши то и то, али мислим да има тамо јако добра документација, цео пут те дроге од 1996. године или 1997., не могу да се сетим, тај пут дроге од Пирота до Службе. Зашто је то стајало, једино само знам да ни грам дроге у односу на оно што је одузето у Пироту, до момента када смо је нашли у «Комерцијалној банци», ни један грам од те количине која је узета тамо, није недостајала. То једино знам и то је за мене било утешно. Зашто су људи још из времена док је Јовица био начелник, па после ови преузели и тако даље, ја то стварно не знам. То морате питати људе који су се определили, да је прво из Пирота довуку до централе Службе у то доба, па да питате човека који је то рекао да се чува. Неко је морао да каже да се чува. Па када је неко рекао да иде у трезор, морате звати тога ко је дао налог 1999. године да иде у трезор, а не да се спали.

Председник већа: Право на питања има адвокат Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Имам само два кратка питања. Ви сте се бавили, Ви сте казали, област Вашег рада је обавештајна и контраобавештајна делатност. Да ли је Вама Улемек некада саопштио или неком из Службе, да је, наводно, покушано да се он врбује за рад у британској обавештајној служби?

Сведок Зоран Мијатовић: Боже сачувај.

Адв. Срђа Поповић: А је ли би то била дужност његова да Вама пријави да се тако нешто догодило? Или било коме?

Сведок Зоран Мијатовић: Ако би по закону, онда би сваки грађанин када га врбује некаква страна обавештајна служба, био дужан да јави, а не Улемек.

Адв. Срђа Поповић: Тако је. Мислим припадник Службе, већа је опасност ако се ради о припаднику Службе?

Сведок Зоран Мијатовић: А је ли Ви имате податак да га је врбовала нека служба, па ми реците време, па да Вам одговорим?

Адв. Срђа Поповић: Он то изјављује, он то изјављује.

Сведок Зоран Мијатовић: Је ли то хипотетичко питање?

Адв. Срђа Поповић: Он то изјављује.

Сведок Зоран Мијатовић: Шта је рекао? Морате ми поновити.

Адв. Срђа Поповић: Па он је казао да је покушано од стране Драгољуба Марковића да га врбују за британску обавештајну службу.

Сведок Зоран Мијатовић: Које године?

Адв. Срђа Поповић: Па, то је било по његовоме, док је Спасојевић био у Централном затвору?

Сведок Зоран Мијатовић: Старији сам човек, не могу да ухватим месец.

Адв. Срђа Поповић. Лето 2001. године.

Сведок Зоран Мијатовић: Она има дванаест месеци. Ви сте адвокат, је ли тако?

Адв. Срђа Поповић: Не, не, ја кажем, лето, лето.

Сведок Зоран Мијатовић: Он када је посећивао Спасојевића, није био у Служби, то је, колико ја знам, грађанин Улемек, то што ме питате.

Адв. Срђа Поповић: Тако је, тако је.

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам Вам рекао, говорио сам за грађанина, зашто је за Вас Улемек припадник када није?

Адв. Срђа Поповић: Не, не, добро је, добро је.

Сведок Зоран Мијатовић: Није добро.

Адв. Срђа Поповић. У праву сте, у праву сте.

Сведок Зоран Мијатовић: Морате се сконцентрисати на питања.

Адв. Срђа Поповић: У праву сте и то сте у праву. Да ли можете да ми објасните, због чега Улемек тврди да Ви њега нисте волели, како он каже, нисте га «готивили», имали сте аверзију према њему, он то неколико пута понавља. Је ли Ви можете да знате због чега он то говори?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја мислим да се шали.

Председник већа: Право на питања има пуномоћник оштећених, адв. Радивој Пауновић. Изволите.

Адв. Радивој Пауновић: Господине Мијатовићу, Ви сте малочас веома лепо и коректно објаснили да не желите да нагађате разлоге, стварне разлоге протеста, па у вези са хапшењем браће Бановић. Такође сте малочас објаснили, да је дан раније команди ЈСО објашњено шта се сутра планира и шта треба да ураде. Да ли то значи, ово је питање, да ли то значи да Ви хапшење браће Бановић искључујете као разлог протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја мислим да је то само повод.

Адв. Радивој Пауновић: Хвала. Друго питање, током овог поступка, више људи, који су у њему учествовали, помињали су како је

Чедомир Јовановић давао обезбеђење за одређена лица, па и конкретно за обезбеђење Душана Спасојевића. Да ли Ви нешто о томе знате и да ли би било могуће да Чедомир Јовановић, обзиром на своју функцију у то време, обезбеди некое обезбеђење?

Председник већа: Приговара на питање првоокривљени Милорад Улемек. Има право да приговори. Изволите. Само да вам објасним, има право да приговори и на питање, па ће одлучити председник већа да ли ћете одговорити или не, или ћу забранити питање. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, приговарам на овако постављена питања, због тога, што ја ни у једном случају нисам рекао да је Чедомир Јовановић давао обезбеђење било коме, поготово не у множини, него сам рекао и био искључив, да је Чедомир Јовановић ургирао код Душана Михајловића да се Душану Спасојевићу додели обезбеђење. У том смислу приговарам.

Адв. Радивој Пауновић: Ја нисам рекао ко, ја сам рекао више учесника у поступку који о томе говоре, значи нисам рекао Милорад Улемек. Значи, моје питање гласи.

Председник већа: Добро, ово је појашњење, то је садржина одбране првоокривљеног Милорада Улемека, тако да сведок зна да је то његова изјава везано за обезбеђивање од стране припадника ЈСО Душана Спасојевића. Имате ли још неки приговор?

Окр. Милорад Улемек: Не, толико само за сада.

Председник већа: Право на приговор има адвокат Слободан Миљивојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миљивојевић: Допуна приговора, утолико што пуномоћник оштећеног сада, дакле, објашњавајући своје питање, каже, да је неколико лица током овог поступка рекло да је Чедомир Јовановић давао обезбеђење Спасојевић Душану. Прво, то је нетачно, а друго, нека се пуномоћник оштећеног децидно изјасни, нека идентификује било које лице, које је током овог кривичног поступка, рекло да је Чедомир Јовановић давао обезбеђење Душану Спасојевићу, па онда можемо поставити питање.

Председник већа: Реците, у чему се састоји та нетачност. Одговорите Ви у чему се састоји та нетачност у изјави пуномоћника оштећених, адвоката Радивоја Пауновића?

Адв. Слободан Миливојевић: Нетачност је у томе, што ни једно од лица која су овде саслушана, у било ком својству, сведока или окривљених, није рекао да је Чедомир Јовановић давао обезбеђење Душану Спасојевићу. Питање пуномоћника је гласило управо тако.

Председник већа: А знате ли за садржину у потпуности одбране окривљеног Саше Пејаковића? Да ли је он помињао управо те моменте везане за обезбеђивање, тако да није нетачно то што је рекао пуномоћник, само нека исправи везано за ширину. Наставите са питањима.

Адв. Слободан Миливојевић: Судија?

Председник већа: Наставите са питањима.

Адв. Радивој Пауновић: Ја немам другачији начин да формулишем, изузев, да ли је сведоку познато да је Чедомир Јовановић на било који начин учествовао у одређивању обезбеђења појединих лица?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево, ја могу да се искључиво, значи, лоцирам у време док сам био заменик начелника ресора. Ми смо опредељивали и предлагали решења за обезбеђење. Значи, служба ресора државне безбедности, предлог је давао наш саветник и то је ишло министру. Није могао ни на који начин шеф посланичке групе у парламенту да опредељује обезбеђење, мени није то апсолутно непознато и мислим да је било, бар док смо Горан и ја били, немогуће. Шта се касније догађало, то морате питати Андру и Брацановића. У наше доба Чедомир Јовановић је, како ми то кажемо, био штићена личност. Није могуће да штићена личност опредељује хоће се или неће обезбеђивати, то је мимо закона.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора, у трајању од тридесет минута.

Сведок Зоран Мијатовић: Колико траје одмор?

Председник већа: Тридесет минута одмор.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА у 12 часова и 42 минута

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње доказивања саслушањем сведока Зорана Мијатовића.

Нека приступи пред судско веће.

Констатујем и да је приступио бранилац адвокат Мандић. Право на питања имају браниоци.

Има реч адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Догађај код «Сава центра», дакле, време протеста Јединице за специјалне операције.

Сведок Зоран Мијатовић: Има тако нека микрофонија, да ми није јасно.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли се чујемо сада?

Сведок Зоран Мијатовић: Сада, да.

Адв. Слободан Миливојевић: Догађај код «Сава центра», протест Јединице, када сте Ви дошли тамо, да ли је било ко од припадника Јединице имао маске на глави? Да ли су били маскирани на било који начин?

Сведок Зоран Мијатовић: Значи, колико се ја сећам, тог дана нико није био маскиран.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте приметили било ког припадника Јединице да је имао било какав борбени положај или да се налазио у заклону?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја нисам превелики стручњак, али оно што сам ја запазио, није то неки, како бих ја рекао, борбени поредак.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте за време док сте били тамо, међу припадницима Јединица, приметили било какав инцидент?

Сведок Зоран Мијатовић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Још само једно питање. Да ли Вам је познато, да ли је господину Мишковићу додељено обезбеђење, лично?

Сведок Зоран Мијатовић: Да ли је?

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је господину Мишковићу било додељено лично обезбеђење?

Сведок Зоран Мијатовић: У време док сам ја био, значи, знам поуздано, да је Мишковић, после отмице добио обезбеђење. Ја нисам никада видео тај акт, нити сам видео разлоге, али знам да је имао обезбеђење.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли Вам је познато ко је чинио то његово обезбеђење, чији су били припадници?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам, значи, сигуран да је бар део тих људи био из органа унутрашњих послова. Колико из ресора Јавне, колико из ресора Државне безбедности, не знам, зато што ни на један начин нисам видео тај акт, где је постављено његово обезбеђење, али знам да је имао. Ко, то заиста, заиста не знам. Има ко зна.

Адв. Слободан Миливојевић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Адвокат Момчило Булатовић има право на питања. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Захваљујем. Господине Мијатовићу, да ли се сећате за време протеста Јединице где се налазио председник Владе, покојни Ђинђић?

Сведок Зоран Мијатовић: Баш када је кренуо протест?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Зоран Мијатовић: Мислим да је био у Америци.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте са њим Ви из ресора Државне безбедности и припадници Јавне безбедности имали неки

пословни састанак и да ли је тражио од Вас нека документа, а ако јесте, која?

Сведок Зоран Мијатовић: Имали смо састанак непосредно пред његов одлазак у Америку и том приликом смо, састанак је имао два дела, један део састанка смо били само ја и Горан Петровић, колико се сећам, после тога су дошли Лукић и Кнежевић. У оном делу док смо били сами са покојним Премијером, дали смо му књигу о организованом криминалу у Београду и том приликом је он питао начелника ресора да ли постоји могућност док буде боравио у Америци, да се неко са листе хашких осуђеника ухапси. Ја се тог момента, или тих дана, или тих времена, нисам бавио тим питањима, начелник ресора је ту био верзиран и лично је руководио тим делом и он је рекао господину Премијеру да има људи који би се могли ухапсити и то се после догодило. Он је рекао дословце да би са неког политичког аспекта било јако добро када би се неко од хашких осуђеника ухапсио, трансферисао у Хаг, управо у време његове посете Америци.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је објаснио, зашто би то било са политичког аспекта значајно?

Сведок Зоран Мијатовић: Не. Не знам да ли је Горану Петровићу раније објашњавао или касније, ништа посебно, он је рекао са политичког аспекта да би то било добро, с обзиром да иде у Америку, да је притисак као и дан данас, велики, да се они који су оптужени у Хаг трансферишу тамо, да је то много важно и тако даље и тако даље.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Господине Мијатовићу, ова књига о криминалу коју сте Ви дали покојном председнику Владе, да ли знате шта је све садржавала? Је ли била из више сегмената?

Сведок Зоран Мијатовић: Рећи ћу Вам укратко. То је једна, тако, поприлично књига, баш књига, где су практично евидентирана лица која се баве најтежим кривичним делима и лица за која, иначе, постоји велики број кривичних пријава. Значи, лица која су, иначе, у поступку пред одређеним судовима, негде се њихови предмети шетају на релацији истражни судија-гужилаштво и назад, што је, иначе, општемпозната ствар, неко има једну, неко десет, неко двадесет кривичних пријава и тако даље. Ми смо их поређали, пошто ми не радимо та кривична дела, одређена сазнања смо ту ставили, ми смо категоризацију урадили тако што смо најзначајније појединце унели у те књиге, у тај први део и то смо поређали по градовима, никако по неким клановима, земунски, сурчински, булбодерски, када је у питању Београд или неким ресавским, или моравским клановима и тако даље. Значи, ми смо само то поређали

по градовима, значи, сви начелници центара у Србији су нам доставили такву врсту података и ми смо тај први део градили, значи, од лица која су у сукобу са, што каже, владајућим системом и са законом, у другом делу књиге су садржани људи из органа унутрашњих послова који се на овај или на онај начин налазе са лицима из криминогеног фактора. Значи, то је тај други део књиге и трећи део књиге је био непосредне везе на тој комплетној релацији са људима из правосуђа. То је садржала књига. Ја не бих данас могао да кажем ни једно име и презиме из те књиге, јер, једноставно, ја имам некакву одбојност према тој категорији људи, мене то, једноставно, није интересовало. Мене је интересовало нешто друго, то је био један захтев од Премијера и министра да се тако једна књига набави, ми смо то дали. Ја само знам да смо Премијеру када смо му дали ту књигу, књигу, то је условно књига, знате, радни материјал, ајте тако да кажем, радни материјал, ми смо се извинили, зато што је то било мало и на брзину и рекли смо Премијеру да нисмо стигли да обрадимо царину, јер је то саставни део онога што се данас звати, организовани криминал или договорни криминал или тако нешто. Има индивидуални криминал када те неко оцепари и тако даље, али и то је данас у некој организацији, није баш строго индивидуална ствар. Значи, ми смо се само извинили што и тај сегмент нисмо обухватили у тој нашој књизи. Значи, било је људи, што се каже, који су имали богату криминалну прошлост, када су у питању људи из органа унутрашњих послова, било је људи од шефова одсека до генералских места и тако даље. Не бих сада улазио у то, зато што то не могу да понудим. Та књига или радни материјал, ми смо дали један Премијеру, један смо дали министру Михајловићу. То би по неком правилу сада требало и да се налази код садашњег Премијера Коштунице. Значи, лако се може остварити увид, једино ако га неко пре тога није поцепао, уништио и тако даље. Значи, то је то. Иза тога су дошли Кнежевић и Лукић и они су донели нешто своје и ми нисмо разменили информацију. Ја не знам да ли су исти или други људи тамо били, то је то. Поздравили смо се са Премијером и тако се то завршило.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли су и Јавна безбедност и Државна безбедност радили свој део посла у овом правцу о коме Ви сада говорите?

Сведок Зоран Мијатовић: Ми смо ту, како би рекли, условно, тај радни материјал, правили одвојено, без загледања једни другима, шта је ко понудио.

Адв. Момчило Булатовић: Рекли сте да је начелнику Горану Петровићу, у ствари, да је господин Петровић рекао председнику Владе, покојном др Ђинђићу, да имају неколико лица која би могла да се

трансферишу у Хаг. Да ли је тих неколико лица било на неким оперативним мерама праћења, прислушкивања, личне пратње, где су, шта су, где се крећу и то?

Сведок Зоран Мијатовић: Видите, овако, пошто ја треба да сведочим, значи, ја то не знам. Тај посао је водио лично Горан Петровић, тако да не би било коректно да ја тврдим нешто, ја могу да претпостављам, али ја сам овде да сведочим, нисам дошао да претпостављам. Значи, ја заиста не знам и нисам човек који би могао да одговори на тај део сегмента рада.

Адв. Момчило Булатовић: Ја Вас ово питам, јер сте Ви човек који сте дуго у служби, па знате, вероватно, процедуру, како иде то, да би се неко лице лишило слободе, трансферисало, да ли мора да буде неким оперативним мерама, праћења, прислушкивања, контроле, где је, шта је, с ким се дружи, где се креће, где се налази, како се врши опсервација тог лица?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја нисам знао за браћу Бановић до тог дана када ме је звао овај човек из центра и рекао да они не могу да хапсе, треба да хапсе те Бановиће, да им треба Јединица. Ја сам рекао: «Ја не знам о чему се ради, када дође Горан ви њега обавестите, ја то не знам.» Значи, ја сам случајно сазнао. Значи, ја не знам ни колико је лица било под мерама, ни ко су та лица. Ја се никада нисам петљао у посао који није био мој. Ја сам имао довољно свог посла да бих се јурцао са Бановићима и не знам још којим људима.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли, господине Мијатовићу, можете да нам објасните, зашто је, који је разлог ангажовања Јединице за специјалне операције у поступку хапшења браће Бановић? Да ли је то могла Јавна безбедност да уради?

Сведок Зоран Мијатовић: То морате да питате Горана Петровића.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли сте имали, након овог саопштења и разговора који је вођен између покојног председника Владе и Горана Петровића, када је речено да има неколико лица, да ли сте добили неки налог од председника, покојног председника Владе, господина Ђинђића, да о тој акцији, ако је урадите, некога обавестите и ако јесте, кога и зашто?

Сведок Зоран Мијатовић: Горан Петровић је питао да ли, значи, на том разговору, питао Премијера, да ли треба да га обавести, он му је

рекао: «Да, можете да ме обавестите, са мном путује у Америку Беба Поповић, па окрените мобилни телефон Бебе Поповић», значи не мени, него Петровићу, «окрените Бебу Поповића и њему саопштите да сте ухапсили». Ето, то је све.

Адв. Момчило Булатовић. Добро. Да ли знате ко је био Беба Поповић у том тренутку?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам. И мени никада није било јасно, шта Беба Поповић ради у Влади Србије. Нити сам се много распитивао.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је било мало чудно, да се тај човек, за кога сада кажете да Вам није јасно шта ради у Влади Србије, зашто се он обавештава?

Сведок Зоран Мијатовић: Много што-шта чудно је било у тој Влади, тако да ми је тешко да одговорим.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Када су браћа Бановић лишена слободе, да ли знате када су трансферисани, ко је учествовао у њиховом трансферисању до аеродрома?

Сведок Зоран Мијатовић: Немам појма.

Адв. Момчило Булатовић: Немате појма? Да ли знате како су трансферисани са аеродрома у Хаг?

Сведок Зоран Мијатовић: Немам појма.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте чули од некога из Службе, евентуално у разговорима, јер сте Ви тамо заменик начелника, да су пребачени британским војним авионом из Хага, пардон, са Сурчина у Хаг?

Сведок Зоран Мијатовић: Мени је свеједно, могли су и кинеским авионом, немам појма.

Адв. Момчило Булатовић: Вама је свеједно? Добро. Да ли сте чули можда да је био инцидент на сурчинском аеродрому када је један од браће Бановић пребијен од једног припадника британских снага који су их трансферисали у Хаг?

Сведок Зоран Мијатовић: Је ли Ви мене озбиљно питате, ја када Вама кажем да нисам чуо, Ви сада можете да кажете, да ли се неко породило поред авиона.

Адв. Момчило Булатовић: Ја Вас озбиљно питам. Добро, ја Вас питам, да ли сте чули, ако нисте чули?

Сведок Зоран Мијатовић: Немам појма. Рекао сам Вам једанпут, око трансфера не знам ништа. Немојте трошити време, ни Ваше, ни моје.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато нешто око трансфера др Миломира Стакића у Хаг?

Сведок Зоран Мијатовић: Ко је тај?

Адв. Момчило Булатовић: Ако не знате ко је, онда је сулудо да Вас питам било шта. Је ли не знате ништа о томе?

Сведок Зоран Мијатовић: Немам појма.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли Вам је познато, да ли је Јединица за специјалне операције учествовала у хапшењу господина Милошевића?

Сведок Зоран Мијатовић: У хапшењу?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Зоран Мијатовић: Колико ја знам, Милошевић се предао. Мислите из виле?

Адв. Момчило Булатовић: Да, да, из виле?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, ја мислим да се он предао. Ја нисам пратио ту ствар. Ја сам пратио ствар пре тога. А онај дан када је Милошевић отишао у затвор, ја сам био ван икаквих информација о томе.

Адв. Момчило Булатовић: Хоћете ми објаснити, пре тога, пре тог одласка у затвор господина Милошевића, да ли су биле неке активности Јединице за специјалне операције?

Сведок Зоран Мијатовић: Како да нису.

Адв. Момчило Булатовић: Хоћете ми објаснити које?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја не бих много објашњавао, ушли смо унутра кроз оно стакло, Јединица је разбила унутра, запосели смо објекат и пружили шансу политичарима да преговарају са Милошевићем и не бих више трошио време о стварима које немају везе, колико се сећам, ја сам овде због убиства Премијера, је ли тако?

Адв. Момчило Булатовић: Па, добро, али овде има неких ствари, нећу коментарисати.

Сведок Зоран Мијатовић: Има и интересантнијих ствари и из седамдесете године.

Адв. Момчило Булатовић: Има, има, како да не. Господине Мијатовићу, Ви сте пензионисани рекосте, 1999. године, је ли тако?

Сведок Зоран Мијатовић: Молим?

Адв. Момчило Булатовић: Када сте пензионисани?

Сведок Зоран Мијатовић: 01. јануара на сопствени захтев.

Адв. Момчило Булатовић: Када?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја увек сопственим захтевом идем из Службе.

Адв. Момчило Булатовић: Ја нисам чуо годину, извињавам се.

Сведок Зоран Мијатовић: 01. јануар 1999. године.

Адв. Момчило Булатовић: 1999. године? Да ли сте се након тога негде запослили?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам се запослио нигде, десет месеци ништа нисам радио, а после тога сам објављивао повремено текстове у «Недељном телеграфу» где сам био и један од сарадника у редакцији.

Адв. Момчило Булатовић: У редакцији? Да ли можете да ми кажете, када сте и где и под којим околностима упознали директора «Телеграфа», господина Ђорговића?

Сведок Зоран Мијатовић: Какве то има везе са убиством Премијера?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Момчила Булатовића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: То Ви мислите судија? Али, добро.

Сведок Зоран Мијатовић: То је моја приватна ствар.

Адв. Момчило Булатовић: Приватна ствар?

Председник већа: Немојте коментарисати одлуке суда.

Адв. Момчило Булатовић: Извињавам се судија.

Председник већа: То што Ви замишљате шта је важно, а шта није, то је Ваша лична ствар, а суд зна шта је предмет поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, и ја бих Вас молио да се уздржите од таквих коментара.

Председник већа: Па, морам да Вам коментаришем, управо из разлога што Ви коментаришете одлуке суда, а знате и сами да је то забрањено.

Адв. Момчило Булатовић: Да, али то не значи да ја нешто замишљам. Имам право на своје мишљење које ми Ви не можете ускратити. Добро. Питаћу даље судија, а Ви одлучите. Да ли је, питао је колега Миливојевић за господина Мишковића, да је добио државно обезбеђење. Да ли је господин Ђорговић имао државно обезбеђење и ако јесте, ко му га је дао?

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Забрањује се питање адвоката Момчила Булатовића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли сте Ви, господине Мијатовићу и начелник господин Петровић, одлазили у седиште Демократске странке у Крунску улицу?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја никада нисам ишао у седиште ни једне странке од 1969. године.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато да је начелник господин Петровић одлазио?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате за случај да је испред седишта Демократске странке рањен возач господина Петровића?

Сведок Зоран Мијатовић: Знам да је рањен, али не знам где је Горан био тог момента и не знам у каквој је функцији био. Као начелник ресора, као члан Демократске странке, или не знам шта.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато, да је након изручења господина Милошевића Хагу, одржана нека вечера где су били присутни припадници Службе, који су, да тако кажем, прославили тај догађај?

Сведок Зоран Мијатовић: Припадници Службе прославили? Не знам ја да су припадници Службе прославили. Ја знам да је вечеру у «Делтину» дао министар Михајловић, то знам, а да је Служба прослављала, то не знам и то је нетачна формулација и тзв. сугестивно питање.

Адв. Момчило Булатовић: Добро, извињавам се ако је сугестивно, извињиху се одмах, пошто сам поставио такво питање, а председник већа није реаговао, питам Вас, да ли Вам је познато да ли је неко од радника из правосуђа био присутан на тој вечери?

Сведок Зоран Мијатовић: Знате, ја сам био заменик начелника ресора, нисам био уходан на приватним вечерама.

Адв. Момчило Булатовић: Јел` мислите да је ово била приватна вечера?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја мислим да је потпуно приватна била.

Адв. Момчило Булатовић: Добро.

Сведок Зоран Мијатовић: Ако Ви немате некакву другу информацију.

Адв. Момчило Булатовић: Нажалост, имам. Сада ћу Вас питати нешто друго. Да ли Вам је познато да је неко ко је био у обезбеђењу покојног председника Владе, био на неким оперативним мерама прислушкивања, праћења или било чега?

Сведок Зоран Мијатовић: Ко је у обезбеђењу?

Адв. Момчило Булатовић: Покојног председника Владе, др Зорана Ђинђића?

Сведок Зоран Мијатовић: Па он није убијен за време мог мандата, тако да не знам ко је прислушкиван 2002., 2003. године и тако даље?

Адв. Момчило Булатовић: Значи, немате сазнања? Да ли сте након што сте постављени на место на које сте постављени, евентуално, вршили проверу људи из обезбеђења председника Владе, покојног председника Владе?

Сведок Зоран Мијатовић: Вршила је служба Државне безбедности.

Адв. Момчило Булатовић: Добро.

Сведок Зоран Мијатовић: Тај посао, значи, тај оперативни део, или како би рекли, комплетан део сарадње са људима из Владе, радио је наш саветник за питање обезбеђења личности или објеката Златко Раднић и знам једно, значи не знам поименице, да је било одмах предлога да једна маса људи која је била везана за обезбеђење покојног Премијера пре доласка на власт, значи из времена док је био у

опозицији, да ти људи аутоматски пређу у нашу шесту управу. Ми смо рекли да могу прећи само они људи који задовоље критеријуме по Закону о унутрашњим пословима. На други начин, нико не може бити распоређен на послове шесте управе, ако не задовољи те критеријуме. Ја, значи, не могу да Вам кажем појединачно, знам да смо један број људи, који су предложени да уђу, одбили и да смо рекли да они не задовољавају наше критеријуме из разноразних разлога, што ја не могу овде да Вам и наведем, зато што немам те податке. Али, има човек и људи који Вам то могу посведочити да је тако било.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли се можете сетити само једног, рецимо, критеријума, да ли је могао неко да буде ко је у неком кривичном поступку?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, није могао нико.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Питаћу Вас, то сам можда могао пре да питам, али нећете ми замерити, када се ради о изручењу господина Милошевића. Да ли знате да су се појавиле неке фотографије са момента изручења дотадашњег председника, господина Милошевића?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Момчила Булатовића, јер није предмет кривичног поступка.

Сведок Зоран Мијатовић: Не, ако је имало то везе са убиством Премијера, радо бих објаснио. Фотографије Милошевића...

Председник већа: Чули сте одлуку моју.

Сведок Зоран Мијатовић: Добро.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате да ли је неко од радника службе Државне безбедности учествовао у фотографисању одласка председника Милошевића ...

Сведок Зоран Мијатовић: Ако има везе са убиством Премијера Ђинђића, одговорићу врло радо.

Председник већа: Сачекајте да одлучим.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Момчила Булатовића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је познато господину Мијатовићу, да је у вези са тим, вршена нека истрага у служби Државне безбедности?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Момчила Булатовића због тога што је сугестивно.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато, да ли се везано за тај догађај, поводом тих фотографија, негде званично огласио покојни председник Владе др Зоран Ђинђић?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам, то ме није интересовало.

Адв. Момчило Булатовић: Није Вас интересовало? Добро. Да ли је у трансфер господина Милошевића у Хаг, била укључена енглеска обавештајна служба?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Момчила Булатовића јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Мијатовићу, да ли Вам значи име нешто господин Неибор?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Момчила Булатовића, јер је то предмет другог кривичног поступка.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Господине Мијатовићу, да ли сте били Ви начелник друге управе?

Сведок Зоран Мијатовић: Да, али не знам да ли је то значајно за сведочење о убиству Премијера.

Адв. Момчило Булатовић: Јесте завршили? Ех, оде ми оловка, истина.

Сведок Зоран Мијатовић: А не, не, мени је угодно питање.

Адв. Момчило Булатовић: Не, не, не, Вама, господине Мијатовићу, него господин Даниловић чујем да има неки монолог, па не знам шта је у питању. Да завршим. Је ли могу?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одузима се реч адвокату Момчилу Булатовићу, због непристојног понашања.

Председник већа: Седите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија? Дозволите ми само. Ја се јако пристојно понашам. Али Ви упорно не видите понашање пуномоћника, не знам из ког разлога. Можете Ви мени одузети реч колико хоћете. Али истина ће када-тада изаћи и доказаћемо неке ствари. Хвала.

Председник већа: Сувишан коментар и злоупотреба процесних права, али, ево, ипак сам толерантан човек па Вас не кажњавам. Надаље, да ли има питања? Право на питања има адвокат Славиша Вукосављевић. Изволите.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли сведок може да се изјасни, колико је времена протекло од хапшења браће Бановић до протеста испред «Сава центра»?

Сведок Зоран Мијатовић: Сада бих требао да бројим дане, не могу се сетити.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли је у међувремену од хапшења браће Бановић до протеста испред «Сава центра», ико из Јединице за специјалне операције писменим или усменим путем позивао начелника или сведока као заменика, да дође у Кулу?

Сведок Зоран Мијатовић: Мене нико није звао као заменика. Зван је Горан Петровић. Шта је он са њима разговарао, то је питање за Петровића, пошто ја нисам правни заступник Горана Петровића.

Адв. Славиша Вукосављевић: Је ли Горан Петровић позван писменим или усменим путем?

Сведок Зоран Мијатовић: Ма не знам.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли сведок може да се изјасни, обзиром да је навео, да је Јединица одбила да се сретне са Гораном Петровићем, па је сведок изашао испред «Сава центра», на који начин је Горан Петровић покушао да ступи у контакт и на ком месту је желео да контактира? Да ли испред «Сава центра» или пре «Сава центра», док је Јединица била у Кули?

Сведок Зоран Мијатовић: То је сигурно били пре «Сава центра», а све те детаље, његов однос са Јединицом, шта се догађало, он је ту најбољи сведок.

Адв. Славиша Вукосављевић: Откуд је сведоку познато да је Јединица одбила да се сретне са Гораном Петровићем?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, рекао ми је.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли сведок може да се изјасни, обзиром да је био учесник приликом пријема радника и припадника Јединице за специјалне операције у стални радни однос и како је сада навео, да се примењивао, да се у том случају имао применити Закон о унутрашњим пословима и самим тим, Закон о радним односима у државним органима? Да ли је приликом пријема у стални радни однос, као један од критеријума, био евентуални криминални досије ма кога од припадника Јединица за специјалне операције?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја у вези пријема припадника Јединице, досије и тако даље, појма немам. Ја у томе нисам учествовао. Ја сам само рекао шта ми је познато, а не да сам ја учествовао. Значи, морате питати начелника ресора Горана Петровића на све те околности које питате мене.

Адв. Славиша Вукосављевић: Сведок у својој књизи на страни 157.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Забрањује се предочавање делова књиге чији је аутор сведок Зоран Мијатовић, јер то није саставни део списка, нити је изведен као доказ.

Адв. Славиша Вукосављевић: Добро. Да ли је сведоку познато, на који начин је снимак свечаности у Кули постао доступан јавности и како се нашао у Хагу?

Сведок Зоран Мијатовић: Немам појма.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли је сведок присуствовао састанку одржаном дан пре хапшења браће Бановић на коме су присуствовали, како је рекао?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам присуствовао, после више дана ми је Горан Петровић о томе рекао.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли сведок зна, је ли Звездан Јовановић награђиван у току своје службе?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам. Нисам се бавио Звезданом Јовановићем, ни на један начин. Само знам да је за време док је Раде Марковић био начелник ресора, одстрањен из Службе и да је 2001. године суд Звездана Јовановића вратио на посао. Ја нисам имао прилике да видим судску пресуду, само знам да је на основу судске пресуде враћен у Службу. То је све што могу да кажем о Звездану Јовановићу.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли је сведоку познато, да ли се, после догађаја испред «Сава центра», ма ко од припадника, односно, да ли је ма ко од припадника Јединице за специјалне операције, стављен под опсервацију службе Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте.

Адв. Славиша Вукосављевић: Можемо ли да сазнамо имена лица која су стављена под опсервацију?

Сведок Зоран Мијатовић: Били су под опсервацијом из других разлога, а не због припреме атентата на било кога.

Адв. Славиша Вукосављевић: Можемо ли да сазнамо имена лица?

Председник већа: Да ли се сећате имена лица која су стављена под опсервацију?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте, био је под опсервацијом Шаре, Лео и једно време Легија, због сумње да су умешани у убиство.

Адв. Славиша Вукосављевић: Може ли сведок нешто више да нам каже о томе?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, само то. Шта има да кажем више?

Адв. Славиша Вукосављевић: Може ли сведок да каже у чије убиство?

Сведок Зоран Мијатовић: Молим?

Адв. Славиша Вукосављевић: Може ли сведок да се изјасни, у чија су убиства били умешани, односно која је претпоставка била да су?

Сведок Зоран Мијатовић: Претпоставка је била да су умешани у сва три убиства, која су, иначе, била приоритет тадашње Владе, Стамболић, магистрала, Ћурувија.

Адв. Славиша Вукосављевић: Да ли су ти подаци данас доступни јавности?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам, ја сам отишао из Службе 2001. године.

Адв. Славиша Вукосављевић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Да ли се са бранилачке стране још неко јавља за реч? Адвокат Владан Вукчевић има право на питања. Изволите.

Адв. Владан Вукчевић: Ја сам само хтео да Вас замолим, за тренутак сам оклевао, само због тога што нисам знао редослед, па рекох Ви ћете га можда одредити и чекам свој ред. Ако нема нико други, дозвољавате. Дакле, морам признати, да мени до краја није остало јасно, шта је, уствари, био тај догађај код «Сава центра», та назови побуна, па јесте побуна, па је протест, који је повод хапшења браће Бановића, онда неки узрок мора да постоји, има ли сведок о томе некакво тумачење? Шта је, уствари, био тај догађај, ми га зовемо побуна, је ли, тај догађај код «Сава центра»? Је ли то била политичка манифестација, је ли био протест и због чега, ето, то ми је остало нејасно, ако дозвољавате да сведок објасни.

Председник већа: Сведок се већ изјаснио на то постављено питање, али омогућићемо поново, евентуално, ако има нешто да дода.

Сведок Зоран Мијатовић: Ја немам ништа да додам, ја сам од побуне до оставке био три дана, мислим, илузорно је да тако озбиљну ствар ја могу да докучим за два дана, шта сам докучио после тога није то за суд, то није сведочење, али још једанпут хоћу да кажем, Комисија

Владе Србије је требала да утврди узроке, а не Зоран Мијатовић и Горан Петровић. Прочитајте тадашњу одлуку Владе Србије, прочитајте тадашњу изјаву покојног Премијера, тамо нигде нема ни Зорана ни Горана.

Адв. Владан Вукчевић: Остаје чињеница да је сведок у том тренутку био на једној изузетно важној дужности заменика начелника ресора Државне безбедности, па ако дозвољавате да га питам, за шта је он уопште био надлежан у то време?

Сведок Зоран Мијатовић: Мораћете да узмете акт о систематизацији да прочитате шта је надлежност заменика начелника ресора. Ја Вам ту не могу помоћи.

Адв. Владан Вукчевић: Друго питање, имам утисак да је сведок сувише почео да доминира сценом, па је ваљда време да му дате до знања да је он овде сведок и да мора да одговори на питања која су му постављена, уз одобрење председника већа. Дакле, ово је већ, знате, наметање сувишно, да ја гледам систематизацију, ја њега лепо питам, шта му је била дужност у то време, имам утисак да нисте имали ништа против тог питања?

Председник већа: Не, немам ништа против, али сведок се изјаснио, позивајући се на прописе.

Адв. Владан Вукчевић: На које прописе?

Председник већа: Чули сте да је сведок рекао да постоји Правилник о унутрашњој систематизацији који иначе представља државну тајну, колега.

Адв. Владан Вукчевић: Па је ли он ослобођен од чувања сваке државне тајне у овом тренутку?

Председник већа: Не односи се ништа на прописе, већ само везано за сведочење у овом кривичном поступку, на околности које је суд одредио својим решењем од 12. новембра 2004. године, тако да ово није обухваћено одлуком директора БИА?

Адв. Владан Вукчевић: Уколико тако веће сматра, то поштујем, али онда ћу постављати питања на други начин, с Вашим допуштењем. Сведок се, дакле, није бавио многим стварима о којима сте га данас питали, а опет је био у свакој кризној ситуацији која се односи на Јединицу, на лицу места, и у Кули, и на Новом Београду и код «Сава

центра» и у ономе кафићу и оном тамо запаљеном, како се зове, неки кафићи, два кафића су у питању. Може ли то да нам објасни у условима када се човек тиме не бави и то не спада у сферу његовог интересовања, зашто је он баш у свим конфликтним ситуацијама везаним за Јединицу?

Сведок Зоран Мијатовић: Могу да одговорим? Мени је жао или сте били одсутни једно време, или нећете да чујете оно што сам рекао. Сада ћемо да замарамо и суд и браниоце и с једне и с друге стране. Ово што Ви радите то се зове инсинуација и притисак на мене као сведока, што је недозвољено, али хајте, одговорићемо. Још једа нпут, у Кулу сам дошао на прославу, нисам дошао да палим кафиће, нити да ислеђујем Легију, јер нисам знао да је било шта урадио, док нисам стигао тамо. Легија ми је рекао, ваљда Вам је то јасно, да нисам дошао са иследном намером, него сам дошао да прославимо. Легија каже, запалио, значи, ја нисам дошао зато што сам био паметан, него дошао сам тамо на прославу и нисам знао да је запалио те ноћи дискотеку, јер нам није јавио човек. Шта сада ја Вама посебно да објашњавам, шта је ту Вама мистериозно?

Адв. Владан Вукчевић: Рече, али што ниси запалио нешто од 100.000 еура, него од 1.000.000 еура?

Сведок Зоран Мијатовић: То сам му рекао.

Адв. Владан Вукчевић: То рече, преслушаћете и тако даље. Па откуд знате шта је он уопште запалио, када долазите на прославу?

Сведок Зоран Мијатовић: Па није, него ми је тамо рекао. Не слушате Ви мене.

Адв. Владан Вукчевић: Па је ли Вам рекао и шта је запалио?

Сведок Зоран Мијатовић: Не, него ме је одвео на лице места да ми покаже.

Адв. Владан Вукчевић: Добро. А ко Вас је одвео на лице места у онај Битеф театар?

Сведок Зоран Мијатовић: Који?

Адв. Владан Вукчевић: Ступицу, како се зове?

Сведок Зоран Мијатовић: Хоћете и то да чујете?

Адв. Владан Вукчевић: Да.

Сведок Зоран Мијатовић: Е сада, ајдемо овако, ако Вам баш није досадно, нема везе са убиством Премијера, али ајде да чујемо сваку причу.

Адв. Владан Вукчевић: Одакле Вам идеја да сте Ви овде позвани због убиства Премијера?

Сведок Зоран Мијатовић: Ово нема везе са атентатом. Позвала ме дежурна служба ујутру рано, моја дежурна служба, значи, не знам ко је био дежурни и рекао: «Зову ме из Градског СУП-а, Легија прави пичвајз у «Ступици», он и Вељковић, тај несрећник. Каже, зове Буха, не може са њим да изађе на крај и тако сам се ја нашао код «Ступице», не мистериозно, не тајно, не заверенички, него по позиву. И шта ћемо сада?

Адв. Владан Вукчевић: Ако дозвољавате да наставим са питањима? Ајде нешто, што мене лично као браниоца интересује, у свим тим радовима, не знам како је назвао сведок оно радни материјал или књига о криминалу у Србији и тако даље, значи, проучавано је то и шире и дуже и реферисано министру и председнику Владе, већ коме у то доба, не знам ни ја, није ни битно, је ли икада у животу чуо као лице карактеристично по некаквом криминалном деловању, а које се зове Сретко Калинић?

Сведок Зоран Мијатовић: Шта?

Председник већа: Да ли сте чули било када за окривљеног у овом предмету, када сте сачињавали тај радни материјал за организоване криминалне групе, име окривљеног Сретка Калинића?

Сведок Зоран Мијатовић: Људи, ја то никада нисам прочитао ту књигу. Знате, ја бирам литературу и у Служби, то није била литература за мене. То је била литература за Премијера и министра.

Адв. Владан Вукчевић: То опет није одговор на моје питање. Да ли је икада чуо?

Председник већа: Добро, колега, ипак је негативан одговор, ваљда можете протумачити толико.

Адв. Владан Вукчевић: Па ја бих се уздржавао тумачења, знате, питање је било крајње директно, да ли је икада чуо и сада чујемо да човек бира литературу и тако даље и просто ме изазива да поставим

следеће питање. Ако га дозволите, наравно, нећу бити нарочито увређен и ако ми забраните то питање. Ја као обичан грађанин о раду службе Државне безбедности обично се информишем из новина. Па сам годинама читао «Недељни телеграф» и чланке под потписом Н.М. Зна ли он ко је аутор тих чланака?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Владана Вукчевића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Владан Вукчевић: Зна ли сведок да нам објасни, пошто се у извештајима често користи некаквим службеним скраћеницама. Шта је то ТК ТР?

Сведок Зоран Мијатовић: Шта?

Адв. Владан Вукчевић: ТК ТР?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам где сте прочитали, па да Вам тумачим, можете то прочитати на пример на неком зиду. Је ли ми цитирате документ неки?

Адв. Владан Вукчевић: Ја Вас питам, да ли постоји некаква службена скраћеница, код Вас, која се зове ТК ТР?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам шта мислите, нећу да одговорим.

Адв. Владан Вукчевић: Тајна контрола телефонских разговора?

Сведок Зоран Мијатовић: Е па тако. Постоји, ако је то, онда постоји.

Адв. Владан Вукчевић: Ко то одобрава?

Сведок Зоран Мијатовић: Начелник ресора.

Адв. Владан Вукчевић: Искључиво?

Сведок Зоран Мијатовић: Он даје предлог према председнику Врховног суда Србије, али је он тај који даје свој параф према Врховном суду Србије, начелник ресора.

Адв. Владан Вукчевић: Постоји ли могућност да се та мера ТК ТР, ево да Вам кажем, то се у Вашој служби користи као званично?

Сведок Зоран Мијатовић: Не волим ја скраћенице.

Адв. Владан Вукчевић: Добро. Тајна контрола телефонских разговора, врши и без одобрења?

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Забрањује се питање адвоката Владана Вукчевића, јер није предмет овог кривичног поступка, већ се односи на њихове актуелности и кривичне пријаве.

Адв. Владан Вукчевић: Добро. Следеће питање је, приликом давања оставке од стране сведока, када је дужност заједно с Гораном Петровићем предао наследницима, професору Андреји Савићу и Брацановићу? Колико је непокривених тајних телефонских контрола, разговора, остало у моменту преузимања дужности?

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Забрањује се питање адвоката Владана Вукчевића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Владан Вукчевић: Да ли је сведоку познато конспиративно име лица које је са оперативног аспекта, било интересантно у то време, а звао се Баки?

Сведок Зоран Мијатовић: Како се звао?

Адв. Владан Вукчевић: Баки?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Владана Вукчевића, јер није предмет кривичног поступка и не зна се на шта се исто односи.

Адв. Владан Вукчевић: То би следеће питање разјаснило, да је сведок знао, пошто је не зна, то ћу ја касније у некој даљој фази коментаришући кредибилитет сведока, са Вашим, наравно, допуштењем, да објасним.

Председник већа: На шта мислите, колега, да би разјаснили питање?

Адв. Владан Вукчевић: Баки је конспиративни назив за Веруовића.

Председник већа: Мислим, то немамо у спису, па из тог разлога, питам, иначе је нејасно, оно што није јасно суду, не можемо дозвољавати.

Адв. Владан Вукчевић: Ја се информишем из ових књига где забрањујете одговоре, из ових чланака, то су једини моји извори информација и тако неке приче.

Председник већа: Па, добро, то се сада своди на неке приче, које немају везе са предметом.

Адв. Владан Вукчевић: Последње питање, пошто имам извесних сазнања о обиму дужности које је сведок у критично време имао, са Премијером се вози неки Беба Поповић за кога нико не зна шта он,

уствари, ту представља, је ли он у некаквој оперативној обради, тај Беба, због безбедности Премијера? Зна ли се нешто о њему?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам што бих ја нешто посебно о њему знао, осим оног што Ви знате.

Адв. Владан Вукчевић: У том случају, ја стварно не знам ништа, не зна ни сведок, ту смо равноправни. Даља питања немам. Хвала.

Сведок Зоран Мијатовић: Па, нисте се добро спремили, иначе сте имали шансу да чујете нешто паметно.

Адв. Владан Вукчевић: Молим?

Председник већа: Добро, без коментара.

Адв. Владан Вукчевић: А имао сам утисак да сте га опоменули, знате, или то морам ја да учиним?

Председник већа: Не, не, опоменуо сам га. Не, не, без дискусије даље, немате право да коментаришете.

Адв. Владан Вукчевић: Извињавам се суду.

Председник већа: Право на питања има адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Пар питања, судија, хвала Вам. Ви сте више пута поменули, поменуо је и сведок, али слажем се да није директна ствар овог предмета и тако даље, али да ли сведок може да каже, ко је завео оперативну обраду над Иваном Стамболићем?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Александра Ђорђевића, јер није предмет овог кривичног поступка.

Адв. Александар Ђорђевић: Следеће питање је, интересује ме, као заменик начелника ресора Државне безбедности, чиме се бавио у Служби сведок?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Александра Ђорђевића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Право на питање има адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем се. Дозвољавате непосредно или преко Вас?

Председник већа: Преко мене, ради контроле.

Адв. Горан Петронијевић: Тако сам и мислио. Сведок је поменуо, овде, да му је познато постојање Одељења за обезбеђење личности, објеката, тзв. Озла у оквиру тадашње Јединице за специјалне операције. Да ли му је познато, да ли је Саша Пејаковић, овде оптужени, био радник тог одељења у оквиру Јединице за специјалне операције?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја не могу да се сетим, да ли сам човека, тог Сашу Пејаковића уопште видео, јер нисам ни имао додира.

Адв. Горан Петронијевић: Мислим, чисто, да ли Вам, извињавам се, да ли Вам је име то познато?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја нисам знао за име Саша Пејаковић, док нисам прочитао у новинама, заиста.

Адв. Горан Петронијевић: Дакле, претпостављам, да га лично нисте познавали?

Сведок Зоран Мијатовић: Нисам, нисам га познавао.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, да ли би сведок могао да се изјасни, као заменик начелника ресора Државне безбедности у периоду, дакле од 2001. године, када сте дошли на то место, до момента када сте поднели оставку, да ли Вам у оквиру Ваших послова и задатака су долазили извештаји о примени одређених оперативно-техничких мера према неким лицима?

Сведок Зоран Мијатовић: Према?

Адв. Горан Петронијевић: Према неким лицима, према било којим лицима?

Сведок Зоран Мијатовић: Ево, када је у питању принцип функционисања, значи Ви имате, значи ја сам сада заменик начелника ресора Службе, предлоге око оперативно-техничких мера, значи, иницијатори предлога су центри. Први корисници сваког материјала, значи сваког материјала, када су у питању оперативно-техничке мере, први корисници је значи оно одељење које то примењује и начелник тог центра. Начелник тога центра, како би ми то рекли – по вертикали, шаље ону врсту материјала која је оперативно интересантна и на неку вишеслојност и тако даље. То нису материјали, како би се помислило, о ћаскању ових или оних политичких противника, то су врло интересантни материјали контраобавештајног и обавештајног карактера, јер у моје доба, они други материјали по тзв. трећој врсти, чинили су између 3 до 10% укупно продукованог свег материјала у служби. Материјали се шаљу, значи, ако су интересантни, из центара, шаљу према начелнику ресора. Начелник ресора у односу на неку поделу рада коју имамо нас два, може ми неке материјале слати, а неке материјале не мора да ми шаље. Значи, ја не могу знати шта се све у Србији контролише, значи, које се све оперативно-техничке мере раде. Он може наложити и договарати са центрима о одређеним стварима, а да ја то не знам. Не да он то крије, него, нема разлога да ја то знам. Значи, ја не могу бити човек који може рећи, шта је прошло, а шта није прошло, заиста ја то не могу, јер то није код мене у опису посла, ја могу, чак сам избегавао када начелник оде на службени пут или када начелник оде на годишњи одмор, да чак и привремено нешто од тога потпишем. Када је у питању нека мера, код мене је могао само доћи да види пре него што оде код начелника ресора, да ли са формалног аспекта се испуњавају неки услови, значи, предлози оперативца из центра, разлози, да ли су сви документи ту, да би начелник могао да разматра. Ја нисам могао донети такву одлуку, то није дозвољено, једноставно није дозвољено.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, ако дозволите.

Сведок Зоран Мијатовић: То је, иначе, осетљива мера, било би то страшно када би сви могли то да потписују, да одобравају и тако даље, није то баш тако како се мисли у јавности.

Адв. Горан Петронијевић: Ту се потпуно слажем.

Сведок Зоран Мијатовић: Можда је у неком периоду било другачије, али ја се ограђујем.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је овај одговор сведока доста овако опсежан, значи да је у том периоду било више лица под оперативно-техничким мерама?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адвоката Горана Петронијевића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је сведок, у оквиру свог дела обављања посла и добијања извештаја од стране центара који су учествовали у прикупљању података и писању извештаја о примени оперативно-техничких мера према одређеним лицима, имао прилику да се упозна са било којим извештајем који се односи на неко од лица који су из непосредне Премијерове околине?

Сведок Зоран Мијатовић: У моје доба.

Адв. Горан Петронијевић: Било безбедоносно, било политички?

Сведок Зоран Мијатовић: У моје доба, значи, ја оно од јануара до новембра месеца, ја никада такав документ или такав материјал нисам видео.

Адв. Горан Петронијевић: И ако дозволите, још само два питања у вези једног догађаја који, такође, није предмет овог поступка, али је саставни део одбране једног од оптужених, а и овде је сведок поменуо, ради се о оних фамозних 600 кг или већ колико хероина, ако се не варам.

Да ли сведок може да се изјасни, да ли му је познато, када је извршена заплена тога, те дроге, те количине дроге?

Сведок Зоран Мијатовић: Ја, колико се сећам, значи 1996. године, ако се не варам, 1996. године, колико се сећам и нисам се ја много у то удубљивао, колико се ја сећам, хероин је запленила царина, значи, то није била акција Службе, запленила царина и ја не знам детаље.

Адв. Горан Петронијевић: Само сам Вас питао, да ли се сећате када?

Сведок Зоран Мијатовић: Мислим да је 1996. године.

Адв. Горан Петронијевић: Ко је тада био начелник ресора Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: Јовица Станишић.

Адв. Горан Петронијевић: Поменули сте.

Сведок Зоран Мијатовић: Ја сам тада био начелник београдског центра, тако да ја то нисам могао знати.

Адв. Горан Петронијевић: Добро, следеће питање смо завршили, идемо даље. Поменули сте да сте добили сазнање да се у трезору «Комерцијалне банке» налазе наркотици?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте.

Адв. Горан Петронијевић: То је било након Вашег доласка на место заменика начелника ресора Државне безбедности?

Сведок Зоран Мијатовић: Јесте, не знам после колико дана и заиста не могу да се сетим ко је то нама иницирао и рекао: «Е слушајте има 500 или не знам колико килограма дроге», не знам ко тачно, не знам да ли Бранко Црни, да ли неко други, или је неко мени, па ја Горану, па он покренуо механизам. Ето, тога се не сећам, баш како је ишло то, јер имали смо гомилу послова.

Адв. Горан Петронијевић: Ја сам без намере да сугеришем сведоку, хтео да понудим два имена, па сам овде припремио имена Славка Мандића и Бранка Црног?

Сведок Зоран Мијатовић: Мислим, али знате шта, руку на срце, прошло је времена, то је било, да се не огрешим. Нисам сигуран, нешто ми, чини ми се да ми је Бранко рекао, чини ми се, али немојте то здраво за готово, мислим да је то та Комисија која је радила, ако је радила, мислим да јесте, ја сам читао у новинама да је Комисија урадила, то тамо све има, за то све постоји папир, нема ту мистерије.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је извршена примопредаја те садржине, односно тога?

Сведок Зоран Мијатовић: Кога?

Адв. Горан Петронијевић: Трезора?

Сведок Зоран Мијатовић: Таман посла да ја примопредајем дрогу, ми смо чули да она постоји, па смо је одмах извукли на јавност и она је, ја не бих примио пола грама, а не 500 килограма, замислите примопредаја дроге, па то нема ни у цртаном филму, а не у животу, примопредаја дроге, то.

Адв. Горан Петронијевић: Сада да се вратимо на онај фамозни телевизијски снимак који смо сви гледали, отварања трезора «Комерцијалне банке», претпостављам да је и сведок са тим упознат.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Забрањује се питање адвоката Горана Петронијевића, јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Горан Петронијевић: Рекли сте да сте одмах ту дрогу коју сте добили, односно за коју сте чули да ту постоји, нисте извршили никакву примопредају, одмах сте је дали?

Сведок Зоран Мијатовић: Не знам, ја немам никакве везе са тим.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Забрањује се питање адвоката Горану Петронијевића јер то није предмет кривичног поступка.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли се сећате ког дана сте Ви добили то сазнање?

Председник већа: Сва питања, колега, су Вам забрањена везано за испитивање случаја дроге из «Комерцијалне банке», јер постоје писмени докази и извештаји и БИЕ и МУП-а Републике Србије, везано за тај случај који је предао заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, тај извештај нама није доступан, ми смо хтели да искористимо прилику да овог компетентног сведока о томе питамо.

Председник већа: Управо Вам кажем да је доступан.

Адв. Горан Петронијевић: Ако Ви сматрате да он није компетентан из те области, ја повлачим сва своја питања.

Председник већа: Не односи се на компетенцију, него питање предмета кривичног поступка, сведок се изјаснио, а то је било само у циљу провере одбране првоокривљеног Милорада Улемека за шта постоји извештај надлежних државних органа.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, нисте забранили питање другима, сматрам да је то нешто лично, али не видим разлога за то, из ове области.

Председник већа: Нема ништа лично, само је било околности везаних за то, у циљу провере одбране, а ово су већ детаљи који заиста немају никакве везе са предметом.

Адв. Горан Петронијевић: Имају, и те како, то бисте видели из следећег питања.

Председник већа: Ево да чујемо то питање.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли може сведок да се сети, када је добио сазнање или обавештење, је ли може да веже за неки догађај, о постојању ове дроге у трезору?

Сведок Зоран Мијатовић: Кога?

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можете да се сетите, када сте добили информацију да постоји дрога у трезору?

Сведок Зоран Мијатовић: Па вежите за оно када је формирана Комисија, не знам, не знам датум, па мени је то толико било важно, да сам хтео да узмем за крсну славу.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можете то да вежете за датум када је уништавана?

Сведок Зоран Мијатовић: Ајте, немојте се шалити. Зашто бих ја то памтио?

Адв. Горан Петронијевић: Господине Мијатовићу, није ми уопште намера да се шалим, ја постављам питања.

Сведок Зоран Мијатовић: Па зашто бих ја то памтио?

Адв. Горан Петронијевић: Да ли знате или не знате, сећате ли се или се не сећате?

Председник већа: Одговорио је, колега.

Сведок Зоран Мијатовић: Рекао сам Вам.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли дозвољавате да је то било 22. фебруара?

Сведок Зоран Мијатовић: Не дозвољавам, ако не могу да се сетим.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Забрањује се питање адвоката Горана Петронијевића, јер је сугестивно.

Адв. Горан Петронијевић: А да ли бар знате када је уништавана дрога?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, нисам памтио датуме, немојте да сте шаљиви.

Адв. Горан Петронијевић: Ја стварно морам да се насмејем, да би био до краја шаљив.

Председник већа: Нисам Вас чуо колега шта причате?

Адв. Горан Петронијевић: Ништа, ништа, судија.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одузима се реч адвокату Горану Петронијевићу, због непристојног понашања.

Председник већа: Седите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, требали сте опоменути и сведока, а не само мене, још једна примедба.

Председник већа: Оставите се више коментара, више ми је мука од Ваших коментара. Да ли са бранилачке стране има још питања? Право на питање за сведока Зорана Мијатовића имају присутни окривљени. За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, имао бих доста питања, међутим, пошто видим да сведок овде покушава да глуми некаквог мангупа, а видим да се више прави блесав.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Опомиње се првоокривљени Милорад Улемек да не вређа достојанство сведока Зорана Мијатовића и да не коментарише његов исказ, имаће процесну прилику да то учини након што буде сведок саслушан.

Окр. Милорад Улемек: Извињавам се, господине председавајући. Ја бих поставио питање сведоку, пошто смо овде чули његово излагање, да ли се он уопште нешто питао у тој Служби на месту заменика начелника службе?

Сведок Зоран Мијатовић: Па, ево овако, сведок никада није био радник Државне безбедности, он је командовао Јединицом, не знам да ли је завршио оперативни курс и ја бих му препоручио исто тако да узме акт о систематизацији да види делокруг рада заменика, ово није оперативни курс да бих ја њега сада упућивао у то, за шта је био надлежан заменик начелника ресора. Немам шта да кажем више.

Окр. Милорад Улемек: Добро, само, ја нисам сведок, него сам оптужени, мислим да Вас исправим. Другу ствар што морам да поставим питање сведоку, а то је због чега овде сведок под заклетвом лаже све нас присутне у овој судници овде?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одузима се реч првоокривљеном Милораду Улемеку, због тога што вређа достојанство сведока Зорана Мијатовића.

Окр. Милорад Улемек: Ја се извињавам, могу да преформулишем питање, господине судија?

Председник већа: Не можете преформулисати, јер сам Вам одузео реч, јер не можете вређати сведока, имате само право да постављате питања. Међутим, то сам Вам ускратио управо из разлога, што вређате и

говорите нешто што је увредљиво за сваког човека, па и сведока Зорана Мијатовића.

Окр. Милорад Улемек: Хвала судија, нека Вам служи на част.

Председник већа: Да ли од окривљених има неко још да постави питање сведоку Зорану Мијатовићу? Констатујем да питања има. За реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Немам питања, предлажем суочење између нашег брањеника и сведока Мијатовића.

Председник већа: Да ли можете рећи само на које околности?

Адв. Слободан Миливојевић: На околности различитости исказа, посебно у делу који се односи на трансфер и све оно што је учињено са дрогом, надаље, на околности везане око протеста Јединице, без оног око деловања Јединице за специјалне операције и на околности наредбодавних функција које је сведок имао у време када је обављао ту функцију.

Председник већа: Право на изјашњење о предлогу за суочење између сведока Зорана Мијатовића и првоокривљеног Милорада Улемека, има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја тај предлог остављам суду на оцену.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца првоокривљеног Милорада Улемека, адвоката Слободана Миливојевића да се изврши суочење између сведока Зорана Мијатовића и првоокривљеног Милорада Улемека.

Председник већа: Питања више нема.

Да ли постављате захтев за накнаду трошкова као сведок на име путних трошкова, изгубљене зараде, евентуално?

Сведок Зоран Мијатовић: Не.

Председник већа: Добро. Можете ићи.

Отпушта се сведок Зоран Мијатовић.

Председник већа: Хвала.

Сведок Зоран Мијатовић: Хвала и Вама.

Председник већа: Да ли има примедби на исказ сведока Зорана Мијатовића? За реч се јавља адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Захваљујем. Судија, ја апсолутно имам примедби на казивање сведока Мијатовића, а те примедбе су проистекле из једне чињенице, да Ви нисте дозволили господину Мијатовићу да одговара на питања, где би, вароватно, својим казивањем помогао и Вама и свима нама да дођемо до неких јако, јако битних ствари које су могле да Вам помогну да утврдимо право чињенично стање шта се заиста дешавало 12. марта и шта је претходило свему томе. Сведок Мијатовић је човек који је на одговорном месту и који је цео свој живот провео на одговорним местима, тако да овај догађај од 12. марта који ми данас расправљамо овде, није се десио 11. марта, него је много ствари претходило томе и много сазнања је господин Мијатовић имао. Ми смо имали податке, као што рече колега Вукчевић, које смо црпили само из онога што нам је било доступно, а то је управо оно што је господин Мијатовић и његова кћерка, лист «Недељни телеграф» објављивао и у његовој књизи коју, наравно, нисмо могли да користимо, али неке информације које је он аутобиографске изнео, овако, које би нам помогле да заиста утврдимо све овде. Нажалост, ја не знам чиме сте се Ви руководили да процените да све оно што браниоци кажу да ускратите реч, да нас опомињете, то је Ваше право, али мислим да ћемо током поступка ипак успети да дођемо до круцијалних ствари овде и да ћемо коначно расветлити све шта се дешава. Хвала.

Председник већа: Адвокат Владан Вукчевић. Изволите.

Адв. Владан Вукчевић: Најкраће, на бази врло пажљиве анализе свега онога што сам на посредан и на непосредан начин успео да сазнам о сазнањима овог сведока и очигледне разлике између тога и онога што је сведок данас изјавио пред судом, спреман сам да у оквиру ове примедбе које на његов исказ дајем, тврдим да сведок није послушао текст заклетве коју сте му Ви прочитали и није рекао ни из далека све

што зна, а да је рекао, макар и по питањима која смо му постављали, дефинитивно би био далеко ближи за расветљавање догађаја који је предмет овог суђења. Дакле, основна примедба на његов исказ јесте што је вештим кристијанијама између чињеница и тако даље, сведок није рекао оно што му је познато. Хвала.

Председник већа: Право на приговор има адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, придружујем се речима колега Булатовића и Владана Вукчевића. Хтео бих само да кажем, стицајем околности на БК телевизији била је емисија «Није српски ћутати», где је новинар Бујошевић разговарао, са сада сведоком који је изашао Мијатовићем. Више је рекао у тој емисији за 45 минута, него овде, ево, цело јутро испитивања. Сведок, као заменик начелника Државне безбедности, а стицајем неких околности, познато је, рецимо, како мени, тако и 3.500 радника Државне безбедности, јако је тешко направити разлику између првог и другог човека у Државној безбедности, готово су им овлашћења подједнака, управо због специфичности посла којим се баве. Тврдим да овај сведок није говорио управо, да није послушао текст заклетве коју је пред Вама дао и да, или није одговарао, или није тачно одговарао из њему само знаних разлога, покушали смо неким питањима да дођемо до тога и да би дошли до ове ствари која је овде предмет суђења, међутим, забранили сте та питања, тако да до тога нисмо могли доћи. Само толико. Хвала Вам.

Председник већа. Да ли има примедби још са бранилачке стране? Да ли од окривљених има неко примедби? За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, имам примедбу на целокупан исказ сведока, због тога што одговорно тврдим, значи, да све што је сведок овде одговарао на Ваша питања, је само делимично истинито, односно већи део тога је неистинит. Ја се извињавам Вашем већу, ако сам био, можда у самом почетку, мало непристојан, међутим, да сте ми допустили да се суочим са сведоком и да му поставим питања која сам имао, дошли би до сигурних доказа да ово што тврди није истина. Ја ћу се само надовезати на, извињавам се, ја ћу се надовезати на приговоре појединих адвоката, да је немогуће да је сведок одговарао класичним одговорима – не знам, немам појма и тако даље, а да се налазио тридесет година, како је он то рекао, у служби Државне безбедности и да се налазио дуго година на високим руководећим местима у Служби и пред крај свога радног века, да се налазио на месту заменика начелника Службе. Сведок је вешто избегао

одговоре на она питања, значи за која у конверзацијама између мене и њега, није, нажалост, постојао ни један сведок, па, на крају крајева, остављам на Вашем већу да измери ко је говорио истину, а ко није и прекршио је ову заклетву, зато што је говорио о околностима где сам ја помињао његову улогу, а то је код хапшења Милошевића, расветљавања отмице Мишковића, додељивању обезбеђења за Душана Спасојевића, хапшењу браће Бановић и тако даље и тако даље, где је сведок на један немушти начин, управо покушавао, овде, нама свима, да наметне неко мишљење, како је он ту сав ту јадан, како он није имао појма и како је он ту био у Служби као некакав дописни члан, колико сам ја схватио, а не заменик начелника Службе. Сведок се, такође, позивао на то, да многа питања која су му постављена, немају апсолутно везе са убиством покојног Премијера др Зорана Ћинђића. Ја се слажем са тим, међутим, могу да кажем да и ово комплетно сведочење сведока исто тако нема никакве везе са убиством покојног Премијера, осим тога, што је очигледно овде сведок предложен од стране да кажем пуномоћника, да би негирао моју одбрану и да би се утврдило како Улемек Милорад овде говори неистину. Моја примедба се заснива на целокупном сведоковом исказу и опет понављам, жао ми је што нисте дозволили суочење, ето кажем, извињавам се, можда сам био мало прегруб у том мом почетку испитивања сведока, али можда сам био и понесен тиме, јер је на неки начин, сведок износио низ неких полуувреда, како да то назовем, на рачун и Јединице и официра. Тако да би то била нека моја генерална примедба и приговор, у сваком случају, ја ћу очигледно морати да зовем масу сведока, који ће управо, на неки начин потврдити и посведочити ово што ја овде говорим, да је сведок у једном већем делу свог исказа или говорио неистину или није хтео да се изјашњава, и опет понављам, да ћемо опет у овом процесу отићи на један други колосек, а да се опет нећемо дотаћи конкретне ствари, значи оптужнице коју је тужилац овде подигао против мене и мојих бивших сабораца.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на оптуженичку клупу. Да ли од осталих окривљених који су присутни, има примедби на исказ сведока Зорана Мијатовића? Констатујем да даљих примедби нема. Да ли има предлога? За реч се јавља адвокат Зоран Николић. Изволите.

Адв. Зоран Николић: Ако би ми дозволили, ја бих ставио предлог да, с обзиром да су саслушани сведоци који су предложени од стране одбране и то сведоци оптуженог Тојага Жељка, па у том смислу, бих ставио поново предлог да суд донесе решење да се укине притвор оптуженом Тојага Жељку и да му се омогући да се брани са слободе. Ја бих за ово дао једно кратко образложење, ако ми допустите. Наиме, у току поступка и то на главном претресу, у доказном поступку, саслушан

је низ, односно бројни предложени сведоци од стране тужиоца, који у току поступка нису ни на који начин доказали да је оптужени Тојага Жељко починио кривично дело које му се ставља на терет. Наиме, било је саслушање сведока и то сведока сарадника Љубише Бухе, који је изјавио на главном претресу...

Председник већа: Колега, сачекајте само, то је под службеном тајном, немојте, молим Вас само то коментарисати.

Адв. Зоран Николић: Који је изјавио на главном претресу ...

Председник већа: Чујете ли Ви шта Вам ја причам?

Адв. Зоран Николић: Молим?

Председник већа: Означено је то као службена тајна, одаћете службену тајну и изложићете се кривичном гоњењу.

Адв. Зоран Николић: Дакле, сведоци сарадници су изјавили ово што су изјавили, односно да нису ни чули нити знају да је Тојага Жељко починио кривично дело. Са друге стране, одбрана је предложила саслушање бројних сведока, односно ту је било саслушано тринаест сведока и то на околност 16. и 21., односно на околност да 16. оптужени Тојага Жељко није се налазио у Београду, такође и 21. Ту су саслушани сведоци Миливојевић Игор, Миловановић Небојша, Станојловић Славиша, Јованкић Предраг, Николић Милан, Илић Предраг, Игњатовић Жељко, Имонић Ђорђе, Шепа Никола, Лечић Веселин,..... Слободан и Марјановић Далибор. Сви саслушани сведоци су изјавили да у периоду од 13. до 21. фебруара, оптужени Тојага се налазио на Копаонику, такође, сви су потврдили да су га свакодневно виђали на Копаонику и то, било у преподневним, било у поподневним часовима и у вечерњим часовима, јер се са њима свакодневно сусретао. Такође су изјавили, да оптужени Тојага ничим није могао да прибави наоружање, односно аутоматско наоружање за потребе атентата, како му се неосновано ставља на терет оптужницом. Изведеним доказима, такође, суд је могао на сигуран и недвосмислен начин да утврди, да изјава Тојага Жељка је била доследна и то као осумњичени у МУП-у Републике Србије, као окривљени пред истражним судијом и као оптужени овде на главном претресу, односно да његова изјава је била доследна, што сигурно, на додатни начин, упућује на чињеницу да Тојага није починио кривична дела која му се стављају на терет. Оптужница је ступила на правну снагу, али оптужница је ступила на правну снагу захваљујући чињеници да органи, односно државни органи који су водили поступак, нису овај поступак обавили на ваљан начин. Наиме, оптуженом Тојаги сигурно

није дата могућност да се брани и то првенствено у МУП-у Републике Србије, јер није му омогућено да докаже своју невиност. Наиме, полиграф је, извршено је тестирање полиграфом, којим је утврђено да је полиграф био позитиван и да тада службено лице које је вршило тестирање полиграфом је лично честитало оптуженом Тојаги да је он невин. Након тога, долази саслушање Крсмановића, изјаве су биле контрадикторне. Наиме, изјаву коју је Душан Крсмановић дао 04.03. у односу на изјаву коју је касније дао пред истражним судијом 13., 14., 15., 16. и 17. се битно разликују. Наиме, у изјави Душана Крсмановића уопште није се помињао Копаоник, нити је спомињано име Тојага Жељко, него се спомињало лице, односно Зољаш, под надимком Жекс. Након тога, Душан Крсмановић одлази у притвор и налази се у самици. Откуда и на који начин, касније, након месец и по дана, Душан Крсмановић код истражног судије наводи име Тојага Жељко, Жмиги и тако даље, што упућује на недвосмислену чињеницу да се ради о томе, да је Душан Крсмановић у том поступку био наговаран. Наиме, да би Тојага Жељко сигурно доказао своју невиност, он је предложио одмах након изјаве Душана Крсмановића да се изврши доказ препознавања и он је тада тражио да буде, односно да доказ препознавања не буде више лица, него он сам, и сигурно је то да Душан Крсмановић не би га препознао. То је било јасно државним органима и на тај начин су онемогућили, како би се прибавило што мање доказа који би сведочили о невиности Тојага Жељка, већ да се прибаве докази који би га оптерећивали, како би се на веома лак начин и подигла оптужница. Наиме, Звездан Јовановић, такође, који је дао изјаву, Тојага је, такође, тражио суочење са Звезданом Јовановићем, такође нису омогућени, јер сигурно би Звездан Јовановић изјавио тада као што је и сада изјавио, када се суочио са сведоком који је јуче сведочио, да је то гомила лажни и да та изјава његова није тачна. Стога, одбрана је у истражном поступку одмах предложила саслушање сведока, мислећи да ће у истражном поступку да се прихвати, да се проведу докази и да се утврди онаква материјална истина, каква се заиста догодила. Ипак, и у истражном поступку било је одбијено, односно ми смо предложили саслушање Иванић Ђорђа, који је 16. био са Тојага Жељком и који је 21. истог довео са Копаоника у Београд, истражни судија из не знам којих разлога, такође је одбио, и то на противљење Јавног тужиоца, Специјалног јавног тужиоца. Из тих разлога, да би и даље на неки начин доказали невиност оптуженог Тојага Жељка, на оптужницу која је подигнута, изјавили смо приговор и у приговору на оптужницу смо тада ставили, односно предложили саслушање ових сведока који су сада саслушани, надајући се да ће веће касније када види предлог саслушања сведока, да ће вратити оптужницу Тужиоцу и наложити му да стави предлог да се допуни доказ у истражном поступку. Мада то, та оптужница је ступила

на правну снагу захваљујући овим чињеницама које сам напред изнео. Такође, оптужницом се оптужује Тојага Жељко ...

Председник већа: Колега, само да Вас прекинем за тренутак. То што причате, то је више садржина завршне речи. Дајте разлоге ради којих суд треба да укине притвор окривљеном Жељку Тојаги.

Адв. Зоран Николић: У оптужници стоји да је оптужени Тојага Жељко починио кривично дело убиство председника највиших државних органа, значи, таква је квалификација дела, а у самој оптужници не стоји на који начин је он убио председника највиших државних органа, већ стоји за покушај атентата на Премијера 16. и 21., према томе, то би могло да буде у покушају. То још на неки начин утиче, да за ово кривично дело није предвиђена казна затвора у трајању од 40 година, а сигурно и суд није везан за правну оцену која је стављена у оптужници. Значи, суд у току поступка, суд је у доказном поступку спровео доказе и сигурно је стекао одређено убеђење, односно да оптужени Тојага није учинио ово кривично дело, јер, значи, основана сумња је тада стајала, али сада кроз поступак се на неки начин утврдило, да нема више те основане сумње. Из тих разлога предлажем, чак и предлажем тужиоцу да, не сигурно по неком аутоматизму, да се одмах противи томе, него нека да се допусти да се стави на оцену суду да би на неки начин суд донео оцену, односно да би се укинуо притвор, а са друге стране је и због болести оптуженог Тојага Жељка, који сигурно је увређен на овај начин, јер ништа не може увредити човека, као задржавање невиног у притвору и као оца и као човека и као супруга. Сматрам да ће у међувремену моћи да дође да оптужени Тојага и сигурно како физички, тако и психички његово здравствено стање се наруши, тако да неће моћи нити да прати ток главног претреса, а самим тим и да учествује, што ће додатно на неки начин можда онемогућити наставак главног претреса. За сада толико. Хвала.

Председник већа: Право на изјашњење о предлогу браниоца окривљеног Жељка Тојаге, адвоката Зорана Николића за укидање притвора, има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се противим овом предлогу из простог разлога што је притвор одређен по основу чл.141. став 1 тачка 1. ЗКП-а, значи као обавезан притвор, а не из разлога да не би утицао на сведоке по ставу 2 чл.142., према томе и даље стоји законски основ и разлог да окривљени Тојага буде задржан у притвору.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Жељко Грбовић. Изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала, господине председниче, врло кратко, пошто смо на крају радног времена, али шта ћете, етика браниоца ми то налаже. Ја имам два предлога и два кратка образложења. На једном од претходних главних претреса, када сам уочио мањкавости на записнике, Ви сте рекли: «Када саслушамо Родољуба Миловића, о Вашим предлозима ћемо одлучити». Мој први предлог би био, да се записник који је дат у предкривичном поступку пред органом унутрашњих послова издвоји из списка предмета и да не може служити као доказ и на њему се заснивати пресуда. Из тог записника о саслушању осумњиченог, дат пред органом унутрашњих послова у Управи за борбу против организованог криминала, јуче смо видели, да овлашћено службено лице није саслушавало мог брањеника. Чак није ни било присутно, повремено је улазило. На питање тужиоца, он је рекао да су га друга лица саслушавала, која су мени небитна. И ти да су га саслушавали, они би потписали записник. Значи, записник, извините на изразу, потурен је мом брањенику и он је конвалидирао у записнику у истражном поступку који је на кратке црте образложен. Наиме, тражим да се записник о саслушању осумњиченог, да не бих више давио, од 21.03.2003. године, дат пред органом унутрашњих послова у Управи за борбу против организованог криминала, издвоји из списка предмета, као и записник о испитивању окривљеног од 23.05.2003. године, дат пред истражним судијом Окружног суда у Београду. То је мој први предлог са овим образложењем и још нешто на крају у вези тога. Ја сам јуче у списе предмета дао једно решење где је Родољуб Миловић рекао: «Да, то решење о задржавању лица сам потписао». Питао сам га да ли знате шта стоји у образложењу тог решења, он је рекао: «Не». У образложењу тог решења стоји: «Постоји основана сумња да је Бранислав Безаревић извршио кривично дело непријављивање припремања кривичног дела из чл.202. став 1». То све указује на нешто што ће бити предмет даљег овог поступка. Мој први предлог би се сводио на то, а други предлог да према Браниславу Безаревићу укинете притвор из следећих разлога, образложење врло кратко и јасно: «Нема основа сумње, нема основа несумње, нема ни једног доказа који терете мог брањеника» и молио бих Вас да ово озбиљно размотрите, као председник већа и Ваше веће, да га пустите да се брани са слободе. Ја не знам зашто Тужилац не реагује, да Вама олакша посао. Зашто не одустаје од кривичног гоњења, па би и то Вама било лакше. Хвала.

Председник већа: Право и обавезу на изјашњење о предлогу за укидање притвора окривљеном Браниславу Безаревићу има заменик Специјалног тужиоца. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се противим овом предлогу за укидање притвора окривљеном Безаровићу, из простог разлога, као и у претходном случају, притвор је одређен по основу чл.142. став 1 тачка 1. Законика о кривичном поступку. Реч је, значи, о обавезном притвору, тако да и у том смислу и у том правцу мој предлог би био. Ја сам могао да искоментаришем и први предлог који је ставио бранилац окривљеног Безаревића у погледу издвајања записника о испитивању осумњиченог и окривљеног, ја се том предлогу противим, сматрам да је процесни тренутак у томе крај доказног поступка, поготову након јучерашњег претреса, где би вероватно и тужилачка страна имала одређених доказних предлога. Ето толико.

Председник већа: За реч се јавља окривљени Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Господине судија, пошто тужилац каже да ме терети члан, тај којим је обавезан притвор, ја вјерујем да тај члан, ако је неко написао, да за годину дана или стопедесет до двеста сати који смо провели овдје, да има обавезу да бар у најмањој мјери докаже, тај члан. Значи, да докаже ту основу сумњу. Терети ме с неким чланом, веже ме с тим чланом, не труди се, не покушава да докаже, да је тај члан основан. Ја сам се потрудио да у овај суд изађу људи, предложио, Ви сте уважили, извели сте их, који су били са мном у време покушаја убиства, који су били са мном у време убиства, који су знали да ли ја могу до оружја, не могу ли, који су се изјаснили овдје, да ли сам био у Брзећој на каквом састанку, да ли имам какве везе са снајпером, шта је још било не знам. Значи, ја сам се потрудио, изнео сам доказе, годину дана, стопедесет радних сати, ни један, ни један једини доказ није изнет против мене, да би потврдио тај члан са којим ме вежу. Значи да сваку особу тај члан може везати. До сада сам одбијан због тога што сам учествовао у убиству, изашли су сведоци, овде, који су рекли гдје сам био за време убиства. До сада сам одбијан због узнемирености јавности. Хоће ли јавност сада бити узнемирена, када зна да једну особу држи један члан, а не држи га доказ. Да ли има разлике између доказа и члана, за годину дана, ако се не изнесе доказ, где је граница? Где је граница те силе, рећи ћемо, државе над појединцем, јер ја сам појединац? Тај члан мене може држати неограничено, но, изнесите доказе, изнесите доказе за тај члан. Један доказ, само један доказ, да би доказали основаност тога члана 140. – не знам који је већ, ако ме већ држи члан, па докажи га. Баш сам споменуо малопре, да ли је то у питању пирамида нека, па се боје када циглу извуку, да се не би пирамида сасула, да су ту ставили тај члан. Ја сам та цигла, изгледа. Толико, нека суд одлучи.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, ради повлачења већа и одлучивања о предлозима за укидање притвора.

Председник већа: Наставак ће бити у 14 часова и 40 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА у 14 часова и 54 минута

Након већања и гласања веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснован предлог браниоца окривљеног Жељка Тојаге, адв. Зорана Николића за укидање притвора окривљеном Жељку Тојаги.

Против овог решења није дозвољена посебна жалба.

О б р а з л о ж е њ е

Окривљеном Жељку Тојати притвор је последњи пут продужен решењем кривичног већа Посебног одељења Окружног суда у Београду, К.П.бр.5/03 – Кв.П.бр.47/04 од 15. октобра 2004. године на основу

чл.146. став 2 у вези чл.142. став 1 тачка 1. Законика о кривичном поступку.

Бранилац окривљеног адвокат Зоран Николић је на главном претресу одржаном дана 28. децембра 2004. године, ставио предлог да се окривљеном Жељку Тојаги укине притвор.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић је изнео мишљење да предлог за укидање притвора треба одбити као неоснован.

Веће је након извршеног увида у списе предмета, нашло да и даље стоје разлози за задржавање окривљеног Жељка Тојаге у притвору, из којих разлога му је притвор последњи пут продужен. Наиме, окривљеном Жељку Тојаги се у овом кривичном поступку оптужницом Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду, Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, ставља на терет да је поред осталих окривљених, извршио кривично дело убиства председника највиших државних органа из чл.122. Основног кривичног закона, за које кривично дело је запрећена казна затвора у трајању од 40 (четрдесет) година.

Имајући у виду одредбу чл.142. став 1 Законика о кривичном поступку, који прописује да је то основ за обавезан притвор у законском и теоријском значењу тог појма, то је неоснован предлог за укидање притвора окривљеном Жељку Тојаги.

Након већања и гласања, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснован предлог браниоца окривљеног Бранислава Безаревића по службеној дужности адвоката Жељка Грбовића за укидање притвора окривљеном Браниславу Безаревићу.

Против овог решења није дозвољена посебна жалба.

О б р а з л о ж е њ е

Окривљеном Браниславу Безаревићу притвор је последњи пут продужен решењем кривичног већа Посебног одељења Окружног суда у Београду, на основу одредбе чл.142. став 1 тачка 1. Законика о кривичном поступку.

Бранилац окривљеног по службеној дужности Бранислава Безаревића, адвокат Жељко Грбовић је на одржаном главном претресу дана 28. децембра 2004. године ставио предлог да се окривљеном Браниславу Безаревићу укине притвор.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић је изнео мишљење да предлог за укидање притвора треба одбити као неоснован.

Решењем Кривичног већа Посебног одељења Окружног суда у Београду, К.П.бр.5/03 – Кв.П.бр.147/04 од 15. децембра 2004. године је последњи пут продужен притвор окривљеном Браниславу Безаревићу.

Веће је након извршеног увида у списе предмета, нашло да и даље стоје разлози за задржавање окривљеног Бранислава Безаревића у притвору, из разлога из чл.142. став 1 тачка 1. Законика о кривичном поступку, из којих му је последњи пут притвор продужен, што представља основ за обавезан притвор у законском и теоријском значењу тог појма.

На основу чл.337. став 3 у вези чл.177. став 8 Законика о кривичном поступку, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Издваја се из списка записник о саслушању окривљеног Бранислава Безаревића дат пред органом унутрашњих послова Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Управе за борбу против организованог криминала од 21. марта 2003. године.

По правноснажности решења, издвојени записник ће се затворити у посебан омот и чувати код истражног судије, одвојен од осталих списка и не може се разгледати, нити користити у поступку.

Против овог решења о издвајању записника, Специјални тужилац има право жалбе у року од 3 (три) дана, рачунајући од дана пријема преписа решења.

Кратко образложење

Бранилац по службеној дужности окривљеног Бранислава Безаревића, адвокат Жељко Грбовић је на главном претресу дана 28.

децембра 2004. године, предложио да се записник о саслушању у предкривичном поступку окривљеног Бранислава Безаревића издвоји из списка.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић се изјаснио да о предлогу треба одлучити након довршетка доказног поступка.

На главном претресу, одржаном дана 27. децембра 2004. године, саслушан је сведок Родољуб Миловић који је у свом исказу изричито рекао, на главном претресу, да он није обавио службену радњу на основу чл.226. став 9 Законика о кривичном поступку о саслушању у својству осумњиченог, сада оптуженог, Бранислава Безаревића и да из тог разлога, није ни потписао записник о саслушању осумњиченог Бранислава Безаревића.

Увидом у записник о саслушању осумњиченог Бранислава Безаревића пред Министарством унутрашњих послова Републике Србије – Управе за борбу против организованог криминала од 21. марта 2003. године, у уводу записника, постоји име и презиме овлашћеног службеног лица које је вршило службену радњу саслушања осумњиченог Бранислава Безаревића – Родољуб Миловић, без његовог својеручног потписа.

Чланом 177. став 8 Законика о кривичном поступку, изричито је прописано, да записник на крају потписује лице које је предузело радњу и записничар. У конкретном случају, овај записник о саслушању осумњиченог Бранислава Безаревића пред органом унутрашњих послова, нема никакву процесну вредност из разлога који сам навео, јер ту радњу није извршило овлашћено службено лице које је означено у овом акту-записнику, као лице које је обављало ову службену радњу саслушања осумњиченог, из ког разлога није ни потписао овај записник, тако да овај записник се не може користити као доказ у кривичном поступку на главном претресу, управо из овог разлога.

Против овог решења Специјални тужилац има право жалбе у року од 3 (три) дана од дана пријема преписа решења.

Председник већа: То би били укратко разлози за одлуку већа. Поред тога, на ранијем главном претресу ово веће је већ било донело одлуку о предлогу за издвајање овог записника о саслушању осумњиченог пред органом унутрашњих послова, да ако се утврди да овлашћено службено лице које је означено као лице које је вршило ову процесну радњу саслушања осумњиченог Бранислава Безаревића, није

потписало записник, обавезно ће издвојити овај записник. То је и учинило овим решењем.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за: 13. јануар 2005. године, са почетком у 10 часова, 14. јануар 2005. године са почетком у 10 часова, 14. фебруар 2005. године са почетком у 10 часова, 15. фебруар 2005. године са почетком у 10 часова, 16. фебруар 2005. године са почетком у 10 часова, 17. фебруар 2005. године са почетком у 10 часова и 18. фебруар 2005. године са почетком у 10 часова, што је присутнима саопштено уместо позива.

О плану рада и извођења одређених процесних радњи, председник већа ће пре него што почне заказани главни претрес, обавестити све учеснике у поступку, о томе које ће се радње извести у циљу припремања за наставак главног претреса.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, одбрана окривљеног Улемека моли ово веће да има разумевања према нашем брањенику, а и према нама. Наиме, од већ уназад неколико месеци, ми перманентно из дана у дан идемо из једне у другу судницу и дужни смо, наравно, да се припремамо на онај начин на који треба, да би испоштовали овај суд. Ми имамо већ заказану Ибарску магистралу 10., 11., 12., ми имамо већ после тога заказано од 19.-ог па надаље у већу где председава судија Албијанић и после тога имамо заказано, такође, код Вас од краја јануара, 31. па до 04. фебруара по другом делу оптужнице која је раздвојена и ми, једноставно, нисмо у ситуацији да дозволимо себи луксуз да направимо макар једну недељу одмора, да бих се одморио, да би се и ми одморили, а и наш брањеник, да би могли мало концентрације да прикупимо, јер, заиста је брдо чињеница у сваком од ових појединачних поступака. Па Вас молим, дакле, да, Ви сте направили овај план, ја Вас молим, само да нам макар оставите 13. и 14. јануар, да тада не одржимо суђење, него да

наставимо у фебруару месецу, да можемо макар неколико дана да добијемо одмор, јер је ово заиста претерано, не можемо више да издржимо, нити да постигнемо концентрацију која је крајње неопходна, а с друге стране, видите и сами, ми се селимо, дакле, из једне у другу судницу, у сваком од ових предмета ни један није ни мало наиван, са брдом чињеница, околности и доказа и тако даље, са којима ми морамо претходно, пре него што почне претрес, поново да обнављамо понешто, како би могли, наравно, да реагујемо благовремено за време главног претреса. Дакле, наша је молба да 13. и 14. јануар изоставите из плана Вашег суђења и да нам дозволите макар та два дана да се одморимо, јер нам је, од 10. до 12. нам је Ибарска магистрала.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Захваљујем, председниче већа. Ја апсолутно подржавам све што је мој уважени колега Миливојевић рекао и морам да Вам скренем пажњу на нешто, о чему морате да водите рачуна, апсолутно. Ја потпуно уважавам Ваше напоре и све ово да ово иде неким темпом који сте Ви замислили. Али, ми не можемо бити део те процедуре, на начин, да апсолутно немамо никаква права. Ово Вам говорим због следећег, што је рекао колега Миливојевић, ми смо, рецимо, прошла два месеца, имали 40 судећих дана за редом, у разним поступцима. Посете у притвору Окружног затвора су до пола два, сва суђења овде трају до пола три-три. Ми немамо ни контакт са окривљеним, апсолутно никакав, ми не можемо да разговарамо, ми не можемо адекватно да се спремимо. Значи, ја Вам ово само дајем као једну информацију, да имате у виду, у правцу Вашег прављења распореда, да водите рачуна о томе, да нам омогућите и Ви и остали председници већа у другим предметима који поступају, да имамо неко време за припремање одбране. Ваше веће се одмори једно месец дана, оно веће се одмори месец дана, треће веће месец дана или двадесет дана, није битно колико, а ми константно из суднице у судницу. То је апсолутно један темпо који се не може издржати или спојите те предмете на једно па да судимо, или дајте нам простора да мало дишемо, да се понашамо као нормално људи. Хвала Вам.

Председник већа: Право на изјашњење има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја тај предлог одбране, остављам суду на оцену.

Председник већа: Ја, пре свега, морам да искоментаришем, управо из разлога које сте Ви навели, због чега је ово веће одлучило да закаже главни претрес управо у ове дане, за јануар и фебруар 2005. године. Ми уважавамо управо те чињенице које сте Ви навели да постоје, четири кривична поступка против окривљеног Милорада Улемека, да председници већа у тим предметима заказују главни претрес без консултација са мном, тако да су остала само два радна дана за јануар месец, када смо били приморани да их, управо, њих узмемо и закажемо наставак главног претреса у овој кривичној ствари. Судница број 1 Посебног одељења Окружног суда у Београду је заузета због бројности окривљених у два кривична предмета, тако да сви ти разлози који стоје са Ваше стране, морате схватити да постоје и са стране суда, јер морате узети у обзир чињеницу да суд мора да поступа по закону хитно у притворском предмету, а нарочито с обзиром на чињеницу да постоји велико интересовање за суђење у овом кривичном поступку, тако да је то разлог због чега не могу да услишим Ваше молбе, а уосталом, постоји још једна ствар, да до 12. јануара ће бити пауза у сваком случају, која ће омогућити и Вама и окривљеном Милораду Улемеку и председницима већа у овим другим предметима, да се и они припреме адекватно, а знам да је то напорно, али, с друге стране, заиста и ја сам приморан у буквалном значењу, да закажем онда када сам са више страна онемогућен да бирам термин када ћу одредити наставак главног претреса. Тако да има бројних проблема, а између осталих, уважавам и ове Ваше, знам да је напор, знам да постоји проблем и припремања обимних, огромних предмета, са бројним чињеницама и већим бројем кривичних дела, али с друге стране, морате да имате разумевања везано и за нашу одлуку. За реч се јавља адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ми потпуно уважавамо овај Ваш став и имамо потпуно разумевање за Ваше проблеме које имате због тога што нисте у комуникацији са осталим председницима већа и што Вас не обавештавају о свему томе. Али, ово је био наш апел, једноставно да, ако ништа друго, бар ова два јануарска дана, не судите, јер не видим шта ће се то променити, шта ће то утицати. Знате колико мене интересује интересовање јавности за судски поступак? Ни најмање, искрен да будем. То да ли се интересује јавност или не интересује, ако је интересантно, биће интересантно и у јануару и у фебруару и у марту или било када. Значи, први Ви морате да водите рачуна о нама, значи, о заштити личности окривљеног, о његовом времену за одбрану, о ситуацији, Ви знате и здравствену ситуацију господина Улемека, е па сада се ставите, ако можете у позицију некога, ко има такав проблем, који буквално 40 дана седи сваки дан у судници. Значи, наш је апел био управо у том правцу, да бар ове дане из јануара месеца не судите,

скините та два дана, па нека припадне судница ова велика, та два дана ако буде празна, неће бити смак света. Хвала.

Председник већа: Да, ја сам Вам одговорио управо из тог разлога, што управо ова два дана значе континуитет у одржавању и наставку главног претреса, а нарочито ако постоји одлука да се екстрадира окривљени Дејан Миленковић, тако да бисмо искористили управо ова два дана ради његовог саслушања, ако буде могућности и ако буде те одлуке. Толико.

Довршено у 15,15 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА